

ஏசந்தகத்துர்

கிளட்சியம் கிஸ்லாமல் கிலக்கியம் கிஸ்லை

பவளவிழாக்காணும்
தெனிவத்தை ஜேரசப்

விபுலானந்தர் நினைவுத்தின
கலை விழா

திருமதி. பாலாம்பிகை ராஜேஸ்வரன்

பணிப்பாளர், கவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கை நிறுவகம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், முட்டக்களப்பு
nootalam.org taevanathanam.org

50/-

அன்பானவர்களே!

- ★ சென்ற வருடம் (2008) சந்தா செலுத்தாதவர்கள் சந்தாத் தொகையான ரூபாய் 1000/- ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ சென்ற வருடம் (2008) அரையாண்டுச் சந்தா மட்டும் செலுத்திய வர்கள் மீதித் தொகையான ரூபாய் 500/- ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ அன்பளிப்புக்களை வழங்க விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி உதவுங்கள்.

பணத்தைத் தொகையாகவோ/காசுக் கட்டளையாகவோ / காசோலையாகவோ/ வங்கி வைப்பு முலமாகவோ செலுத்தலாம்.

ஆசிரியர் :
செங்கதிரோன்

“தெஸ்லியம் தில்லாஸல் கிள்கியம் தில்லஸ”

செங்கதிரோன்

►தோற்றும் : 30.01.2008 ◀

14

மாசி 2009 (திவ ஆண்டு 2040)

►2வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன்

தொடர்பு முகவரி :

தீருத்.கோபாலக்ருஸ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065 2223950

077 2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கிலங்களுக்கு

ஆங்கிலைச் சொற்கள்

ஆசிரியர் பக்கம் 02

அதிதிப்பக்கம் 03

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி (சிறுக்கதை)..... 08

குதிரை (சிறுக்கதை)..... 15

கதிர்முகம் 21

வீரத்தமிழர் வாழ்வில் வில்லிசை..... 26

களங்கம் (குறுங்க்கதை)..... 32

இளங்கதிர் (இளையோர் பக்கம்)..... 33

ஓரு படைப்பாளனின்

மனப்புதிவுகள் - 2 39

விளைச்சல் - 11 (குறுங்காவியம்) ... 43

செங்கமலம் -2 (தொடர் நாவல்)..... 46

எனக்குப்பிடித்த என் கதை..... 51

நீத்தார் நினைவு 57

ஏழையின் துயரம் (கவிதை)..... 58

சிரிக்கதை 59

விளாசல் வீரக்குட்டி..... 60

வானவில் (வாசகர் பக்கம்) 61

ஒசிரியர் உக்கா

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியர்கள் பற்றிய பெருமைகளைப் பற்றாதுவதில் தமிழர்கள் பின்திற்பதில்லை. காலம் காலமாக, பற்பட்ட பற்பட்ட மாநாடுகளில் அதனால்தான் அதிகம் செய்து வருகிறோம். ஆனால் மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்குடிகள் பேசுவதால் மட்டும் தமிழ் மதிமையைத்துவிடப் போவதில்லை.

நவீன கணல் இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, திரைப்படம் பற்றியும் நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் கண்டுபிடிப்புக்களான அச்சு, வாரேஷலி, தூரவைக்காட்சி, இணையம் போன்ற ஜிடெக் காதனங்களை தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு உச்சமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றியும் நமது சிந்தனைத் தளம் விரிவடைய வேண்டும். “அறிவியல்” தமிழை மேறும் ஸ்கோரு வளர்த்திடுக்கும் வகையிலும் தமிழ்வணி அமையல் அவசியம், கம்பனையும், வளர்ந்து வருமியம், இளங்கோவையும் புத்தாடுவதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் சர்வதேச தரத்திற்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய தகுதி வாய்ந்த ஆக்க இலக்கியங்கள் இடுகாலத்திலும் ஏந்தாலும்ததிலும் தமிழில் பலட்கூடப்படுவதற்கான நீரனை நாம் ‘தேடல்’ மூலம் பெற முன்வையும் வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையாக இளந்தலைமுறையினரினாலே தமிழ்மொழி மீது உள்ளவூர்வமான பற்றுதலையும், அறிவிபூர்வாரான அனுகுழுமறைகளையும், தேவூர்கள் முனைச்சையும் ஜம்பி வளர்ப்பது குத்த தலைமுறையினரின் முக்கிய பணியாகும். மேற்கூடப்பட்ட சிந்தனைகளை பொட்டிய கருத்துக்களுக்கும், பலட்படிகளுக்கும் ‘கனம்’ நாவும் அதனைபொட்டிய முயற்சிகளுக்கு முன்னுரிமையளிக்கவும் ‘செங்கதீர்’ தயார்.

- அபிநாந்தனி.

அதிகிப்பக்கா

சென்றீர் கீழான் இவ்வாய் கால 16.02.2009 அன்று அகவை ஏறுப்பதைத் தெரியவிட்டால் பாலையில் காலும் கீழான் கீழானவர் முன்னால் முன்னால் ஏற்கூடாலும் முன்னால் ஏற்கூடால் ஏற்கூடால் தெரிவத்தை ஹோசர் அறிவுயைர்.

- * இந்தியாவின் திருச்சி மாநகரத்திலிருந்து இலங்கையில் மலையைக் கொட்டி பாலைகில் ஆபிரியாகப் பாலைப்பிய எந்து பதுளையில் கட்டவை என்ற எந்த அவகட்டங்களிட தோட்டத்தில் ஆக்கிரியாகப் பாரிசிரிதார் காலங்களிட. தெளிவிட்டால் சிறைப் பாலைகள் தமிழை, அதைசொலி அவர்களுக்கும்; தயார் பந்துவையாக அவர்களுக்கும் மகாவு அவகட்டங்களிட. 1934 இல் பிரத்தர் ஆம்பக் கல்லூரியை அமைப்பதைத் தோட்டி பாலை, போகுடியைப் பிட்டி பாலையாக அமைத்தியும் பிற்பு மீன்டும் இலங்கை திரும்பி பழுஞ்சை புதித் தீவிடல் கல்லூரியில் (T.MEDS COLLEGE - மெட்டல்) ஆம்பகிமோழி மூலம் என்றால், சி. (S.C.) கிழியூட்டந்தார்.
- * ஆம்பக் கல்லூரியை அமைப்பதைத் தோட்டி பாலை, போகுடியைப் பிட்டி பாலையாக அமைத்தியும் பிற்பு மீன்டும் இலங்கை திரும்பி பழுஞ்சை புதித் தீவிடல் கல்லூரியில் (T.MEDS COLLEGE - மெட்டல்) ஆம்பகிமோழி மூலம் என்றால், சி. (S.C.) கிழியூட்டந்தார்.
- * மாண்பகத்தில் தெளிவாற்றாலீஸ் ஆக்கிரியாவர் பணிபுரிந்த காலத்தில் நன்று தீவிட்டியான போகுடியிட தெளிவும்கூடாயும் இலங்கைத் தொவில்தை ஹோசப் பால் புள்ளப்பெயிடி, பா.
- * 1934களில் பிற்காலில் எபுதி, கூடாக்கியார், கீஷாது, முதல் கீழுக்காலை ‘வாழும் முக்கோல்’ சென்றவையிலிருந்து உயர்தி அவர்களை ஆபிரியாகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘இநா’ என்ற எந்தியகமில் வெளிவிட்டது. தேவுப்புக்கு இலங்கையில் பிரதீகாரிப் பத்திரிகையில் ‘தோட்டயூசர்’ பக்கடில் இவ்வது ஆக்க இலங்கோய்கள் வெளிவர்க் கொட்டின. அத்தான் இலங்கையில் கோரியல்லோகமில் ‘கதம்பா’ எந்தெந்திலும் இலாது ஆக்கார்கள் இடம்பெற்றான. 1934 இல் மாண்பகிமிருந்து பொலூம்புக்கு வந்து மாரியர் நிறுவனபொய்க்கில் கணக்காளராகக் கொழில்பிற்கு வழங்கப்பட்டார்; மீட்கெனி 1962 இல் மாண்பாட்டு பழுதாரர்களுக்கொண்டு நடாத்திய நிறுக்காலப் பொட்டியில் ‘பாட்டி கொள்ள காலே’ எழுகு கடைக்கு முழுமிகு பெற்றார். மகாவுத்திரிருந்து வெளிவிட்ட ‘மகாவுத்தார்’ காலிகள் 1967 இல் நடாத்திய நிறுக்காலப் பொட்டியில் கொள்வத்தை ஹோசப்

அவர்களின் ‘நாமிறுக்கும் நாடே’ நிறுத்த முதற்பில் பெற்றது. 1964 இல் ஸீகிளி நடாத்திய மனையை எழுத்தாளருக்களை நிறுத்தப் போட்டியில் மீண்டும் முதற்பில் இவருக்கு ‘பழும் வீழுந்தலு’ எழும் கலைக்குக் கிடைத்து. இயாசுகளில் கலை சந்திரனாகவுள், தேசிய பத்திரிகைகளிலும் தீவிடது ஏன் ப்ரஸ்ஸ் பொதுப்பதிலுள்ளன. இட்டியியாலில் கல்வி, மாண்பாளி, இந்திய ராஜ் ஆசியவர்களும் எழுதியுள்ளர். இந்தியா இடே, கலைமகள் போன்ற ஏராளன் இவரிடம் எழுதிக் கலை கேட்டுப் பிரசரித்தன. அமர் ஸின்துருபுரி நிலையான ஆசியா இருந்து போது ‘மனம் விவரங்கள்’ என்ற குழுதாலும் இவருக்கு ஏற்பட்ட தினகாலாட்சன தோட்டுப் பிப் போதும் வழியில் இருந்தது.

- * இவர் எழுதிய ‘பாவளங்கீர்த்தகங்கள்’, ‘ஒரு’ என்ற நிறுத்தகங்களிடம் கலைமகளில் போதிடிட்டு ‘நாமிறுவந்தது’ என்ற குறுநாலையும் படித்த குறிப்பாடு எழுத்தாளர் எழுதியிருப்பாளர் இயாசுகளிலே, கார்ப்பரேட் வந்திருக்கிற சமயம் தெளிவத்தை ஹோச்சிரத் தீடிச் சுந்தித்துப் பார்த்தார்.
- * தீருவாக்கரசர் ஜூபிட்டியாறு கிழுக்காலர் மாந்துங்கள் இவர் ‘காலங்கள் காவுதில்லை’, ‘காதலில்லை அல்ல’, ‘ஈருதல்கள்’ ஆசிய ராஜ்ரூப் நாலைகளாயும், ‘பாவளி’, ‘நாமிறுவந்தலு’, ‘மனம் விவரங்கள்’ ஆசிய மூன்று குழுநாலைகளையும் எழுதியுள்ளர். ‘காலங்கள் காவுதில்லை’ நாலை 1974 இல் ஸீகிளிப்பில் பிரசராக்க போடிவிந்தது. நிறைய மியர்களாக காலம் காண்டலையிட பெற்ற நாலை இது. இப்ரீவாயால் புதிய கலைஞரியில் விடுமிகுஷம் தமிழ்நாடு ‘நபம்’ சந்திரனாகவின் பொரிவிந்தது.
- * இவருக்கூய நிறுக்காலன் சிக்கலம், ஆசியியம், மாண்பாளி, ஜோக்க் ஸீகிளில் போடிபோர்க்கப்பட்ட நோளை, நூலாக போதிடிட்டு இவர்து முதல் நிறுத்த நோக்கி 1979 இல் முநித்தியாரங்கள் ‘ஆய் கால’ வைக்கலை பொதிடிட்டு ‘நாமிறுக்கும் நாமி’ ஆகும். ஆகை ஆகங்கிறான பாடிநீரை விழுது இட்டுக்குறிஞ்சுக் கிடைத்தது. முதல்முறையாக மனையைப் பாடப்பாரி இந்வார்

குக் சிடைத்து காலித்திய விழுது இது. 1997 இல் துணைச் சிபிஸெம் ‘பாவளி’ குருநாலை போகுறியை போரிடி து. துணைச் சிபிஸெம் 2000ம் ஆண்டு இவரது ‘மனையைக் கிடைக்கும் வாய்வாழு’ நாலையும் மொளி பிட்டது. இது முன்பு பாவளில் தொடர் வருகையாக மொளிவாந்திருந்தது. அதே ஆண்டிருக்கால காலித்திய விழுதும் யாழ் இவர்ஸிப் பாடம் வழங்கிய ‘உய்வந்தன் விழுது’ ம் இட்டுறவுக்குக் கிடைத்தன.

- * இவள்ளுக்கப்பட்ட நிறைப் பாரிக்களைப் போன்ற தமிழ்களையும் டிமிக்கினால் அவர்கள் நபாரித்து 1975 இல் தினாமிர்ப்பேர்த் ‘உதை கார்சு’ நிறைப் பத்துக்கால காலத்தையும் வாய்வித்தையும் இவரில் எழுதியனர். பல வருடங்களில் தொலைப்பாட்டின் நாடகங்களும் எழுதியுள்ளனர்.
- * இட்டுறவுப் பகுபார அழுவங்கள் இருந்தால் அனுமதி வழங்கிய ‘குவின்திய’ (1992), ‘கீலகில்வச் சிக்கமல்’ (1992), ‘காவுபுகூலம்’ (1992) ஆசிய விழுது காலன் 1993 இல் அவர்களால் காலார் அனுமதி வழங்கிய ‘கீலகில்வச் சிக்கமல்’ விழுதையும் பெற்றவர். போதுமாய்ப் பல்லைகள் மூலம் 2007ம் ஆண்டு இவ்வித விழுதெந்துக் கொண்டிருந்து.
- * சிழுவாத, நாலைக் கட்டுவார, ஆப்ளி, விமர்சனம், கால்கொளி/தொலைப்பக்காட்டி நாடகங்கள், நினர்க்கால ஆசிய துணை கலைக் கிடைக்கிற அணுபவமிக்க எழுத்தாளாற் பிளகும் ஒளி வாண்டத் தோசு அவர்கள் ‘நாமிடி’, ‘உயிர்திரிகள்’, ‘நாயினா-சியாமனா’ என்ற புணர்ப்பேர்களிலும் ஆகங்களைப் பல முறைகளாக வெளிவர்களர்.
- * இவள்ளுக்கப்பட்ட கலை இவ்வித வேராவாயுடனிலையாற்று இவள்ளுக்கூய எழுத்தாளர்களுக்காக தமிழ்நாட்டின் ‘கபயங்களை’ கந்திமை 1800ல் நடாத்திய குருநாலை போட்டியில் இரண்டாவது பாரி கெளிவிந்தை ஜோசப்பின் ‘குன்னிழும்’ நாலைகளுக்க் கிடை தெரு. மேலும் இவள்ளுக்களில் சிக்கலை இன்றுவாச அமைக்கிறான அனுமதி கிடை, சிக்கல் ஆசிய ராஜ்ரூப் பெறுகவரியும் நடாத்திய நிறுத்தப் பகுதிலே தமிழ்வழியில் இவரது ‘கால்’ சிழுவாத முதற்பிக் கெற்றது.
- * மனையைட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் புதிரி ஆசியவாத மனிதன் (ஒவ்வொர் முதற்பிக் கிடைத்து வரும்பொருள்களுக்கு மூலமாக நோக்களையில் போகிறத்தை ஜோசப் பிள்ளைராமாயு குறிப்பள்ளி. ‘மனையைட்டு எழுத்தாளர்களை ஒரு அனுமதில் கீழ் கொண்டிருக்கும் முயற்சிமில் ஆகங்கிக்கப்பட்ட ஆதார் மனை

நாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம், வீரகேசரி மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கென நடத்திய மலையக சிறுகதைப் போட்டியின் பிரசினிப்பு விழா பதுளையில் 1963ம் ஆண்டு நடந்தது. அப்போதுதான் இந்த மலையக எழுத்தாளர் மன்றத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் கருக்கொண்டன. மன்றத்தின் முதல் தலைவராக அமர். செந்துரானும், உப தலைவர்களாக முதல் மலையகச் சிறுகதைப் போட்டிக்கான உந்துசுக்தியாகத் திகழ்ந்த பெரி கந்தசாமியும், செய்தி ஆசிரியர் ராமுநாகவிங்கமும் தெரிவிசெய்யப்பட்டனர். வீரகேசரியின் துணை ஆசிரியராக இருந்த எஸ்ஸ்கார்மேகம் அவர்களே மன்றத்தின் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 60களை ஒட்டிய வீரகேசரியின் மலையகம் நோக்கிய கவனமும் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் செயலாளராக வீரகேசரியின் ஆசிரியர் பீத்தைத் சேர்ந்த கார்மேகமே தெரிவு செய்யப்பட்டதும் அப்போதுதான் எழுதக் கிளம்பியிருந்த மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டது. மலையகத்தின் படித்த இளைஞர்களை மலையகம் பற்றி மலையக மக்கள் பற்றி சிந்தித்துப் பர்க்க ஒரு வழிக்கைத்துக் கொடுக்கும் சுதா இச் சிறுகதைப் போட்டிகளுக்கு இருக்கிறது. மலையக சமூகத்தின் மூத்த பரம்பரையினர் கல்வி அறிவுற்றவர்கள். உழைப்பதற்கென்றே பிறந்தவர்கள் நாங்கள் என்று இருந்துவிட்டார்கள். தங்களைப் பற்றி தங்களது வாழ்வுபற்றி எல்லாம் சிந்திக்கத் தெரியாதவர்கள். ஆகவே இந்தச் சமூகத்தின் உயர்வும் முன்னேற்றமும் படித்த இளம் சமூகத்தினரிடமே தங்கிப்பிருக்கின்றது. படித்தவர்கள்கூட தனது சமுதாயம் அதன் உயர்வு என்று சிந்திக்கக் கிளம்பிவிடுவதில்லை. சமூக அக்கறை கொண்ட கற்றவர்கள் மற்றவர்களை இதுபற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டிவிட வேண்டும். இந்தத் தூண்டுதலுக்கான காரணியாக இந்த மலையகச் சிறுகதைப் போட்டிகளை, மலையக எழுத்தாளர் மன்றத்தை நான் கருதுகின்றேன்.

மலையகத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறுகதை! அதற்குப் பரிசு! என்கின்றபோது, தங்களது சமூகம்பற்றிச் சிந்திக்கவும், அதனை மதிக்கவும் அதன் குறைபாடு களை அறிந்து கொள்ளவும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் மலையக எழுத்தாளர்களுக்காக ஜந்து சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தியுள்ளது. இவற்றில் முதல் நான்கு போட்டிகளிலும் முதல் மூன்று பரிசுகளைப் பெற்ற 12 சிறுகதைகளை ‘கதைக்கணிகள்’ என்னும் பெயரில் தொகுத்து வெளியிட்டது. எழுத்தாளர் மன்றம் 1971 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட இந்த நூலே 60களுக்குப் பிந்திய மலையகச் சிறுகதை களை ஒன்றாக வாசிக்கக் கொடுத்த நூலாகும். பேராசிரியர் இராதண்டாயுதம் அவர்கள் தனது தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம் எனும் நூலில் இந்தக் கதைக்கணிகள் பற்றி ஒரு அத்தியாயம் எழுதியிருக்கின்றார்.

சமுத்து சிறுகதைத் துறைக்கு மிகவும் பின்தள்ளப்பட்ட ஒரு சமூகத்திலிருந்து வந்திருக்கும் இவர்களது படைப்புக்கள் ஒரு வலிமையை ஊட்டும் என்பது

உறுதியென்றெழுதுகின்றார் திருதண்டாயுதம். சமுத்து விமர்சகர்களால் தமிழகத்துக்கு அறிமுகம் செய்யப்பாத தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு செழுமைக்கூறுந் மலையக இலக்கியத்தை எழுபதுகளிலேயே தமிழகத்தில் ஒரு சிலருக்கேனும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்த பணி மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தினுடையது. பிறகு 90களில் செய்யாகநாதன் இந்தியாவில் வெளியிட்ட காந்தளகம் வெளியிடன இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆழத்துச் சிறுகதை எனும் தொகுதியும் வாசகர் வட்டம் வெளியிட்ட அக்கரை இலக்கியமும் எங்களுடைய படைப்புக்களையும் தமிழக வாசகர்களுக்குப் பரிசுயம் செய்தன”.

- ★ “மலையக மக்களின் வாழ்க்கையின் சின்னஞ்சிறு அம்சங்களையும் நுனுக்க மாக அவதானித்து, நேர்த்தியான பாத்திர வார்ப்புக்களின் மூலம் கதைசொல்லும் ஆற்றலால் தனக்கே உரித்தான எழுத்தின் ஆனுமையால் தெளிவத்தை ஜோசப் அற்புதமான சிறுகதைகளை வடித்துத் தந்துள்ளார். சமுத்துச் சிறுகதை இலக்கியப் பரப்பில் தெளிவத்தைக்கு இணையாக எழுதக்கூடியவர்கள் என்று ஒரிருவரை மட்டுமே சுட்டிக்காட்ட முடியும்” என்று முநித்தியானந்தன் அவர்கள் ‘நாமிஞக்கும் நாடே’ சிறுகதைத் தொகுதி நூலுக்கு வழங்கியுள்ள முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ★ 2003ம் ஆண்டு லண்டனுக்கு பயணம் மேற்கொண்டிருந்த வேளை 18.10.2003 அன்று தமிழில் மற்றும் லண்டன் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் அமைப்பு ஒழுங்குசெய்து YMCA, Forest Road, Walthamstow, London E17 எனும் இடத்தில் நடைபெற்ற ‘மலையகம் : நூற்றாண்டுத் துயரம்’ என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டு இலக்கியம் பற்றி உரையாற்றினார்.
- ★ இதுவரை நூல்வடிவம் பெறாத இவரது ஆக்கங்கள்
◆ காதலினால் ஓல்ல (நாவல்)
◆ நாங்கள் பாவிகளாய் இருக்கீரோம் (நாவல்)
◆ குடை நிழல் (நாவல்)
◆ மலையக நாவால்கள் - தோற்றம் வளர்ச்சி (ஐஷ்வ)
◆ கிருபதாம் நூற்றாண்டு ஆழத்து கிதழியலும் இலக்கியமும் (ஐஷ்வ)
- ★ மலையக மக்களின் வாழ்வியலை இலக்கியமாக்கித் தமிழ் உலகில் மலையக இலக்கியம் என்னொரு ஆழத்து இலக்கியப் பரப்பினை உருவாக்கிய மலையக மைந்தர்களுள் முதன்மையாகச் சிக்கும் ஆழத் தமிழ்தாளர் திரு.தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை 16.02.2009 அன்று அக்கவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து பவளவிழாக் கானும் இவ்வேளை ‘சௌகந்தி’ இதழின் இம்மாத அதிதியாக அறியத்தந்து அவர் மேலும் பல்லாண்டு காலம் நோய்நூடியின்றி வாழ செங்கதீர் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது. ■

காந்தியக் கதைகள் தொகுதிக்காக எழுதப்பட்ட சிறுகதை (1969)

தெனிவத்தை ஹோஸ்

அந்த மலைகள் மிகவும் பயங்கரமாக எழுந்து நின்றன. மக்களின் உரிமை உடைமை இத்தியாதி களை சங்காரம் செய்து தென்னாபி ரிக்க வெள்ளைக்காரக் கொடுமை களை விடக் கோராமத் தலை விரித்துக்கொண்டு நிற்கின்றன.

உள்ளே எது நடந்தாலும் அதை வெளியிலுக்குக் காட்டுவதில்லை என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டதுபோல் அவை அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்தை அரண் செய்து நிற்கின்றன.

அந்த மலைகளின் ராட்சத் தூணில் பட்டி பிடித்தாற்போல் மலைகளைச் சுற்றி வரும் செம்மன் பாதையில் கைப்பிரம்பைச் சுழற்றிய படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார் தோட்டத்துடன் தேயிலை என்னக்கொடுக்கோட்டுப் பக்கம் திருமிப் பார்த்தான். டாக்டரையா லயத்துப் படியில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

“சௌலாங்கய்யா..... லயம் பாக்கவா?”

“ஆமாம், தலைவர் என்ன பையில் ஸ்டெதாஸ்கோப்பும் இன்னைக்கு வேலை இல்லியா.....?” மாலதில் துவேஷமுமாய் வெள்ளைக் கெட்டபடி இறங்கி வந்த ஜயா

“யாருட்டு படம் இது... மாலை எல் ராங்க.... சொல்லப்போறாங்க.... ‘நீங்லாம் போடுறே...’ என்று கேட்டார். கல்லாம் எங்க நாட்டு மக்கள் இல்ல. நீ எல்லாம் ஓடிப்போ... இந்த நாட்டுலே உங்களுக்கு எதுவும் கெட்யாதுன்னும், கடைசித் தமிழனையும் இந்த நாட்டைவிட்டு கப்பலேற்றிய பிறகுதான் எனக்கு சாவே வரும்’ என்றும் சங்கல் பயம் முழுக்கப் பாரு. ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் காந்தி படம் இருக்கும். நேரு, சுபாஷ் சந்திரபோஸ் படம் இருக்கும். என்ன வீட்டிலயாவது நம்மதலைவருட்டு படம் ஒன்று இருக்கா. ஒரு ரேணாநாயக்கா, பண்டாநாயக்கா... கெட்யாது. ஆனா சொல்லிக்கிறது மட்டும் இது எங்கள் நாடு. இதுலை எங்களுக்கும் உரிமை வேண்டும் அப்படி இப்பாண்ணு’ என்று.

முன்பொரு தடவை அவரே அவனிடம் கூறியிருக்கிறார் ‘இந்தி யாக்கா ஆனங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட தேசுப் பற்றுக் கெட்யைது... இந்த லயம் முழுக்கப் பாரு. ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் காந்தி படம் இருக்கும். நேரு, சுபாஷ் சந்திரபோஸ் படம் இருக்கும். என்ன வீட்டிலயாவது நம்மதலைவருட்டு படம் ஒன்று இருக்கா. ஒரு ரேணாநாயக்கா, பண்டாநாயக்கா... கெட்யாது. ஆனா சொல்லிக்கிறது மட்டும் இது எங்கள் நாடு. இதுலை எங்களுக்கும் உரிமை வேண்டும் அப்படி இப்பாண்ணு’ என்று.

‘அய்யாவுக்கு ஏன் இந்த வேண்டியில்லாத வெகாரமெல்லாம் லயம் பாக்க வந்தா லயத்தைப் பாத் தூட்டுப் போக வேண்டியதுதானே’ என்று நினைத்துக் கொண்டவன் அவரிடம் கேட்டு வைத்தான்: “யாரா வீட்டிலை என்னென்ன படம் மாட்டியிருக்குன்னும் ஜயா கணக்கெடுக்கு நின்க போல...” என்று.

இப்படிச் சுடச்சட முகத்திலை டித்தாற்போல் முன்பொரு தடவை டாக்டர்யாவுக்கு பதில் கொடுத்தது அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

காந்தியின் படத்தைப் பார்த்து இது யாருடைய படம் என்று கேட்பதன் மூலம் தனக்கும் தனது தலைவர்களுக்கும் பெருமை தேடிக் கொள்வதாக எண்ணிக்கொள்ளும் அய்யாவின் அறியாமை அவனுக்கு சிரிப்புடியது.

“இது யாருன்னு அய்யாவுக் கோடான்னு இவங்களை எல்லாம் குத் தெரியலையா.... அடப்பாவலமே! புடிச்சு வெறட்டிப்படனும்....”

“இதையே தானே உங்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்பதல்ல பொருள், தலைவர்களும் சொன்னாங்க... சொல் என்று கூறிய மகாத்மா இவர்தான்.

மற்றவர்களுடைய தலைவர்களை, மற்ற நாட்டவர்களை வெறுப்பதன் ரிக்க சத்தியாக்கிரகம்' என்னும் நூல் மூலம் மட்டுமே உங்கள் நாட்டை, மேசையில் கிடக்கிறது. அதை எடுத்து உங்கள் தலைவர்களை, உங்கள் வாசிக்கும் போதே அவருடைய நெஞ்சு நாட்டவர்களை நேசிப்பதாக கற்பணை உருகியது.

பண்ணிக்கொள்ளும் உங்கள் போன்ற வர்களுக்கு உலகத்துக்கே ஒப்பற்ற வரான ஒரு மனிதரைத் தெரிய முடியாதுதான்....”

“தெரியாமல் என்ன நல்லாத் தெரியும்... ஏன் மாலை போடுகிறேன்னு என்றும் கேட்கால், ஒரு வார்த்தை தான் கேட்டேன்...” என்ற படி பேச்சை யும் பேசாமல், ‘போய்விடு’ என்று முழுத்துக்கொண்டு தலைவர் வீட்டுக் கூராமல் தன்னுடைய பலம் கொண்ட கோடியில் நுழைந்து அடுத்த லயத் மாடும் பூட்டில் காலால் அவர் நெஞ்சு துக்குப் போய்விட்டார் அப்யா.

மேசையில், காற்றில் பட படத்த நோட்டைச் செடுத்து மறுபடியும் பார்த்துக் கொண்டார் தலைவர்.

அவர் சார்ந்தன் காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டாடும் காந்தி விழா பற்றிய நோட்டை அது.

பேச்சாளர்கள் வரிசையில் அவருடைய பெயரும் தழித்த எழுத்தில் இருக்கிறது.

தென்னாபிரிக்காவிலும் நேபா ஸம் போன்ற நாடுகளிலும் சிறுபான்மை இந்திய மக்களுக்காக அஹிமசை யுடன் அவர் செய்த அறப்போர் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்பது அவருடைய அவா.

முக்கியமாகத் தென்னாபிரிக் காவில் அவர் அனுபவித்த கொடுமை க்களைப் பற்றி இன்றையாலும் பேசலாம் எடுத்தது.

காந்தி எழுதிய ‘தென்னாபி மற்ற நாட்டவர்களை வெறுப்பதன் ரிக்க சத்தியாக்கிரகம்’ என்னும் நூல் மூலம் மட்டுமே உங்கள் நாட்டை, மேசையில் கிடக்கிறது. அதை எடுத்து உங்கள் தலைவர்களை, உங்கள் வாசிக்கும் போதே அவருடைய நெஞ்சு நாட்டவர்களை நேசிப்பதாக கற்பணை உருகியது.

கறுப்பர்கள் நடக்கக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்ட வீதியொன்றில் நெரியாத்தனமாக காந்தி நடந்தபோது அங்கு காவல் நின்ற போலீஸ்காரன் தோராக அவரிடம் வந்து ஏன் வந்தாய் தெரியும் கோட்க்கால், ஒரு வார்த்தை தான் கேட்டேன்...” என்ற படி பேச்சை யும் பேசாமல், ‘போய்விடு’ என்று முழுத்துக்கொண்டு தலைவர் வீட்டுக் கூராமல் தன்னுடைய பலம் கொண்ட சில் எடுத்துக்கொண்ட தலைவர் கண்களை முடிக் கொண்டார். கோடாக நிற்கும் இமை வளரிமில் மணியாக உருள்வது கண்ணரில்லை. கறைந்த அவரது உள்ளம்.

இந்தத் திவர் தாக்குதலால் அவர் நிலைகுலைந்து போனார். அவருடைய நோட்டை உடம்ப்புக் கோளின் முரட்டு உடையைத் தாங்கிக்கொள்ளும் சக்தி கிடையாது. எகிறிப் போய் விழுந்தார். பாதையின் நிற்பப்பக்கம் இருந்த வெள்ளைக்கல்வில் அவருடைய முகம் மோதி நகங்கியது.

தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு அந்த இடத்தைவிட்டு எழுந்திருக்க அவருக்குச் சில நிமிடங்கள் பிடித்தன.

வாயில் வழிந்த இரத்தத் தைத் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டார். நெற்றிப் பொட்டு வீங்கிப் புடைத்தி

நூத்து. எங்கே வலிக்கிறது என்று தெரியாமல் உடல் முழுவதும் நோவ

காந்தி உடைபட்ட செய்தி காட்டுத்தீ போலவு பரவியது. அவரை உடைத்தவனைக் கோர்ட்டுக்கு இழுத துப் பழி வாங்குமாறு அனைவரும் கையில் அவருக்கு இப்போதும் புல் அவரை வேண்டினார். ஆனால் காந்தி மறுத்துவிட்டார்.

அந்தியின்றி இரத்தமின்றி” ஷஷ் அன்று ஒரே அடை மழு. வானம் பொத்துக்கொண்டு விட்டதோ என்று ஜயறும் அளவுக்கு அடித்துக்கொண்டு ஊற்றுகிறது.

“அவனுக்கென்ன தெரியும் பாவம். சாவி கொடுத்துவிட்டவன் யாரோ. இவன் ஆடுகிறான். அவன் என்னை உடைத்தான் என்பதல்ல அவமானம். என் சமூகத்தையே உடைத்திருக்கிறான்.

தலைவர் கண்களை முடிக் கொண்டார். கோடாக நிற்கும் இமை வளரிமில் மணியாக உருள்வது கண்ணரில்லை. கறைந்த அவரது உள்ளம்.

ஆஹா! இவர்களை மகாத்மா. கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி காந்தி நடத்திய அகிம்சைப் போர்களைப் பற்றித் தன்னால் எவ்வளவு அழகாகப் பேச முடியும் என்பதைத் தீர்மானித்துக்கொண்ட பிறகே ஜில் லாவிலிருந்து வந்த கடிதத்துக்கு ஒப்புதல் பதில் போட்டார்.

தான் ஒன்றித்துப்போன ஒரு விஷயத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் போது உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் சொற்பெருக்காற்றலாம் என்ற நம்பிக்கையும் அவருக்கிறுந்தது. கிள்ளனர் நடைபொலி வெளிறிப்போய்.

இன்று நேற்றா மேடையேறு கிள்ளார். சொற்பொழிவுக்கு ஒத்துக் கொண்டால் தலைப்பையும் தரும்படி கேட்டிருந்தார்கள் விழாக் குழுவினர். விழுகிறது.

தடத்தவென்ற ஒசையுடன் எங்கோ ஒரு சவுக்குக் கிளை முறிந்து கேட்டிருந்தார்கள் விழாக் குழுவினர்.

“ஏப் புள்ளங்களா ஒருத் தாழும் முத்துயிலில் நிக்காதீங்க. வாதே தாம் புண்டு விழுந்தாலும் விழும்.... கொழுந்தை நிறுத்துட்டுப் போகச் சூப்தது” என்று கத்தியவாறு நின்று கொண்டிருந்த மரத்துயிலிருந்து பெயர்ந்தோடினான் கங்காணி.

கையை நீட்டிக் கொழுந்தை குக்க முடியாவிட்டாலும் பெயருக்குக் கூட மலையில் நிற்க முடியவில்லை.

ஊன்றி நிற்கும் கால்களும், ஊஞ்சலாட்ட தொங்கும் கைகளும் உணர்விழுந்து சுரணை கெட்டுப் போகக் கொண்டிருக்கின்றன. வேறேர் மலையில் வேலை செய்யப் போய் உரப்பட்டியில் ஒண்டி நின்ற தோட்டத்துத் தலைவர் ஆபீசை நோக்கி ஓடினார்.

கம்பளிச் சட்டையம் தானு மாகக் கதகதவென்று உட்கார்ந்தி ருந்த துரை உள்ளிழுத்த புகையை கூறுவதை நோக்கி ஊதிவிட்டு “எல்... தலைவர் என்னா இந்த நேரம்?” என்றார்.

“வேலைவிட்டுநன்கா... மழை அடிக்கிற அடி தாங்க ஏலாதுங்க. மரம் ஏதும் ஓடிஞ்சு விழுந்து ஆய்த்து...”

“சரி விட்டுநுவோம்... ஆனா இன்றைய சம்பளம்...?”

“முழுச் சம்பளம் குடுக்க நூங்க. தோட்டத்துக்கே உழைச்ச முழுந்தானே. மழை இப்படி போய்ப்படி முழு நேரம் வேலை செஞ்சுருக்குங்க தானே....”

“சரி இன்னும் ஒரு அரை மணிநேரம் பார். மழை விடாட்டி எடுத்து கொழுந்தை நிறுத்துட்டுப் போகச் சொல்லு...”

“நல்லங்க” என்று ஆபீஸ் படி இறங்கிய தலைவரை துரையின் குரல் நிறுத்தியது

“கணக் கப்பிள் ளையை ஆபீசக் கு வரச் சொன்னேன் லூ சொல்லு உடனே...”

❀❀❀

“இப்போது மணி ஒன்பதுதா ணாகிறது. இப்போதே வேலை நிற் பாட்டி முழுப் பேர் கேட்கிறார்கள். நீ எப்படியாவது பனிரெண்டறுதி கொழுந்தெடுக்கப் பார். அப்போது தான் பாதிக்குப் பாதியாவது தேறும். ஒரே நேரம் நிறுத்தாலும் பரவா யில்லை... சரி போ”

தொப்பையாக நனைந்தபடி மழைக்கோட்டும் தானுமாக ஆபீசக் கோடி வந்த கணக்கப்பிள்ளையிடம் துரை இப்படிக் கூறினார்.

பெருமாள் மாடாய் “வெறி வெல் சார்” என்று தலையாட்டிவிட்டு மழைக்கோட்டைச் சுமந்தபடி படியிறங்கினார் கணக்கப்பிள்ளை.

முட்டையுடன் ஊரும் கட்டை நூங்க. தோட்டத்துக்கே உழைச்ச நூம்புக் கூட்டமாய் கூட்டையுடன் சாரி ஆளுங்கதானே. மழை இப்படி போய்ப்படி சாரியாக ஆட்கள் ஊர்ந்து கொண்டிரும் நேரம் வேலை செஞ்சுருக்குங்க ருந்தன் - பெட்டுக் களத்தை நோக்கி கொழுந்து நிறுக்க.

கைக்கடிகாரம் நனைவதை மணியைப் பார்....” கையை நீட்டிக் கூட பொருட்படுத்தாமல் மழைக்கோட் காட்டுகிறார். “ஓன்பதே கால்தான். குக்கு வெளியே கையை நீட்டி மணி இப்பவே நெறுக்க ஏலாது. ஒன்பதே யைப் பார்க்கின்றார் ஆபீசிலிருந்து காலுக்கு நிறுத்த இந்தாளுகளை படியிறங்கிக் கொண்டிருந்த கணக் கீடுக்கனுப்பிரா ஒங்க பாட்டன துணை கப்பிள்ளை. சம்மாருப்பானா.... இப்பவே நெறுக்க கேலாது. போய் வேலை செய்யச் சொல்லு.... ம்ம.... போ.... எல்லாம்....”

மறுபடியும் உற்றுப் பார்த் தார். மணி ஒன்பது ஜந்து. இந்த மழையில் ஆப்கணை மலையில் நிறுக்கி வைப்பதும் ஒன்றுதான். வயத்துக்க ஊப்புவதும் ஒன்றுதான். மலையில் நின்றால் மட்டும் வேலை செய்யவா குப் பயந்த ஓரிருவர் கூடையைத் தூக்கி தலையில் மாட்டினர். போகிறார்கள். வேலை செய்யத்தான் முடியுமா?

ஆனால் பண்ணின்று மணிக்கு முன்பாக இவர்களை வீட்டுக்கனுப்பிர விட்டால் துரையிடம் தப்பிக்க முடியுமா அவரால். கணக்கப்பிள்ளை தலைவரை முறைத்துக் கார்த்தார்.

சாரைப் பாம்பு போல வீர ரென்று இறங்கினார் குறுக்குப் பாதை யில். தீங்க. தொரைக்கிட்டக் கேட்டுட்டுத் தான் ஆளுகளை மலையில் இருந்து எறங்கச் சொன்னேன் நான்...”

சர்வரன்று ஊற்றிய மழை சப்பாத்துத் தொப்பி மழைக்கோட்டு ஆகியவற்றில் டப்டப்பென்று விழுந்து தெறித்தது.

நீரிட்த காடாய்க் கிடக்கி றது பெரட்டுக்களம். கட்டடத்தான் சொல்லியிருக்கணும்”

“இங்கபாருங்கையா” ஒரு பெண் காலைக் காட்டுகிறான். நாட்டி மாய் கூனிக் குறுகிக்கொண்டு நிற் யக்காரி சலங்கை கட்டியது போல் கின்றனர். வீரல் பருமனில் ரத்தம் குடித்த அட்டைகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. “ஏ கங்காணி! ஏன் இது அதைக் கவனித்ததாகக் கூடக் கணக் களை எல்லாம் இழுத்துக்கீட்டு வந்தே... கப்பிள்ளை காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

“நூலாக்கன் வீரவர் வேலி
விட்டாரே உங்களுக்குவதன்மை
ஏழ்தோறு... நான் காலையை ஒடிச்சில்
விட்டு சம்ராம் குடுக்கிறோம்படியு...”

“காலையை ஒடிச்சில் காலை
ஏழ்தோறு காலை என்னம் யம்மீ
விட்ட வாணார்... நான் போறுவப்
போறுத்தில்லே... நீ என்னாம் மயவை
ஆப்ப கே...”

“நூலாக்கன் வீர... கோஞ்
சும் கூ சூ இருக்கம் வெள்ளயாத
வன்” என்பது ஒருங்கிணங்காலையை
காலைல் எடுப்பது உத்திரான்.

வேறுதான் விரும்புமிக்கது

“ஒன்றா மற்றுக்கீடு நாக்கீ
நாக்கீ மொட்டிட்டு வா...” நாலாட்டு
இனாவட்டப் பயணர்கள் கவு யை
ஏத்தில்லட்டு.

“போறுவப் போறுவர் இல்
காலையை...” நீங்களையை.

“ஒப்பிரிச்சிகாங்கள் வேலால் வே
ஷன் போறுவப் போறுத்தில்லே...” நீங்கள்
யான்மையிலிருக்காரா.

“ஒப்பிரிச்சிக என்னம் குவல்
படிப்பத் தெர்தா...”

“மன்றார் சுரயாத்துவன்
ஒருக்கு... ஒரு வீர்! வேசாத்துவன்
ஒருக்கும்.”

ஒப்பிரிச்சிக யோனி தலைவர்
நீங்களைத்துக் கூறி மன்றாரிலிரு
காலையில் தோன்றி பொற்றினு

வேல்யா மற்றுக்கீடுப் போறுவப்
படிப் பயணக்குப் போன்னான்
கோஞ் விரும்பில் போறுத்தில்லட்டுக் கூறி
நான் பிரக்காலையும் பீரி விரும்பு
தோர் கணக்கீர்த்தனை.

ஏந்துத்தில் பூஷிக்கிய கத்தி
காலை சீவுத்துவம் மன்றார்கள் தலை
வரை ஒற்றுத்திலையும் வேலானாகுதா
திடு. ■

■ கிருஷ்ண

குந்தர்

கோவன்

பட்டினக்குப்

பெறுமுன் எவ்வளவிதான்
“ஒன்றுக்குத்” போய்கிட்டிப் படிப்
தாலும், வருட்கமாக நடுக்காலியில் 12
மாணிக்கும் ஒரு மாணிக்குமிடையில்
ஒன்றிருப்பதோடுப் படித்தான்தான் பட்டினக்
போய்க்கீடுப் படித்தான் பட்டினக்
ஒன்றுக்கு மேம்தியாக நித்தியா
ஏந்துகிறது. இந்தப் பயணம் கோஞ் சுவ
ஸீல விமாதி அந்தநிலிருப்பு அலாக்கு
இதுவே வழக்கமாகின்றது. அன்
ஏராக்குப் பாயிடித்தான். நடுக்காலிப்
அடவியிலிருக்குக் கீழ், புராணபூர்வ
முடிவாட்டுப் பூட்டியின்று நிறை, “எபி
வேலியில் கெடுப்பு ஏந்துவம்” என்று
எழுப்புக் கொட்டகும்போதீருத் தூர்த்திலில்
ஒட்டு அந்தச் சுத்தம் வேட்டது. எழும்
பொய் வட்டிலை அப்படி வீ இருந்து
ஏத்துவைத் தனியிப்பக்க கேட்டார்.
“டோக் பெர்க் கெடக் டோக்”
குறியீரின் சூல்யப் பத்தும்.

“இநெங்கள் இட்ட வரியை
குதிலை!” நினைத்துக் கொண்ட மனம்

படுக்கு வெளியில் போவது இங்கோவா
என்று முடிவிடுக்க முடிவுக்கு மன்
படிந்துகிறோன்றது. கோஞ் சூலம்
அப்படியே கட்டிலில் உடன்றியாட்டியே
இருக்கார். பேர்ந்துவேண குதியைக்
குப்பியை கூறு கோஞ்கால் நிறும்பூலும்
நெருங்கிண வருவதைக் கேட்டுவர் பத்த
தல் உறைந்துபொய் மனங்களிலை
எழுப்பத் தீவியாகின்றார்.

“இந்ச அப்பு. அதைவிட
ந்துப்?” நிலேள நீங்க மனவளியின்
ஞானம் மேற்கும் யந்துவிளை மனம்புர்,
தனி எழுப்புக் குதியைக் கொண்ட மனம்
எழுந்துவிட்டும்போது அப்போதைவ
உணர்ந்தார்.

“குவீரை ஒழிற ஏதம்”

“துவீரையா? இஞ்ச என்கல குதிர
ஏந்தது?”

குந்தரி!

12.01.2009 அன்று யாழ்ப்பாளைத்
தலை காலைன கிளங்கொயின் முக்கு
எழுந்தான் புவோலியர் தமிழ்நாடு அவர்களுக்கு
‘விசங்கத்தீ’ கீவ் அந்தசலி.

“எனக்குந் தெரியேல்லை. ஆனால் இது குதிரைதான். வெளியால் போய்ப் பாய்மா?”

“உங்களுக்கென்ன பைத்தி யமா? நடுச்சாமத்தில் ரோட்டால் குதிரை ஒடுது. நீங்க வெளியில் போறதெண்டு நிக்கிறியன். சம்மா படுங்க. விடிஞ்சால் தெரியவரும்”

“இல்ப்பா. ஓண்டுக்கும் போகவேணும்”

“உங்களுக்கும் கண்டறியாத நேரத்திலைதான் எல்லாம் வரும். கொஞ்சம் பொறுங்க. பாத்திட்டுப் போகலாம்” ஏற்கனவே முடித்கொண்டு இருந்தது, குதிரைச் சத்தம் தந்த பயத்தில் இன்னும் அதிக அவஸ்தையைத் தந்தது. அவரது பகுத்தறிவுக்கும் தட்டுப்படாத அந்தக் குதிரைச் சத்தம் மன்றையை ஒருபழும் குடைய, அடுத்து என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அப்படியே கட்டிலில் இருந்து விட்டார்.

இரு கால்மணிநேரம் கழித்து குதிரைக் குளம்புச் சத்தம் தந்த பீதி கொஞ்சம் அடங்க மீண்டும் மனைவியைக் கேட்டார்.

“வெளியால் போயிட்டு வருவமா?”
“தமில் முத்தவனையும் எழுப்புங்க. எல்லாருமாப் போயிட்டு வருவம்”

நடுச்சாமத்தில் தன்னை ஏன் தட்டி எழுப்பிற்கர்கள் என்று தெரியாமல் முத்தவன் என அழைக்கப்பட்ட முகுந்தன் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து முழுசினான்.

“தமில் எழும்பு. ஓண்டுக்குப் போறதெண்டால் அப்பாவோட வெளியில் போயிட்டு வா”

“எனக்கு வரேல்ல”
“பறவால்ல. போயிட்டு வந்து படு”

ஓருநாளுமில்லை ஏன் தன்னை நடுச்சாமத்தில் வலுக்கட்டாயமாக ஓண்டுக்குப் போகச் சொல்லுகிறார்கள் எனத் தெரியாமல் தூக்கக் கலக்கத்துடன் எழுந்தான். குடும்பமே வெளியில் போய் வந்தது. மாஸ்ருக்கு அப்போதும் ‘குதிரை திரும் பவும் வந்துவிடுமோ’ என உள்ளுரப்பயம் தான்.

விடிந்ததும் விடியாததுமாக ஊரே அல்லோகல்லோலப்பட்டது. எத்தனையோ விதமான ஒலிகளை அந்த ஊர் கேட்டிருந்தாலும், நேற்றுக்கேட்ட அந்தக் குதிரைக் குளம்பொலி எல்லோரையும் யத்திலும் வியப்பிலும் ஆழ்த்திவிட்டிருந்தது. மட்களப்பில் அப்போதைய ‘நீகல்’ படமாளிகைக்கு முன்னால், புல்வெளியில் புல் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் இரண்டு, மூன்று மட்க குதிரைகளைத் தவிர அந்தச் சுற்றுவுட்டாரத்தில் வேறு எங்குமே குதிரைகளை அந்த ஊர் மக்கள் கண்டாகச் சரித்திருமில்லை. அந்த மட்க குதிரைகள் தெற்கு நோக்கி 22 மைல் தொலைவு பயணம் வந்திருப்பதற்கான சாத்தியங்களும் இல்லை. அப்படித் தப்பித் தவறி வழிமாறி வந்திருந்தாலும் அவை குளம்பு பூட்டியிருக்கவில்லை.

குளம்பு பூட்டினாலும் மட்கக்குதிரைகள் அவ்வளவு வேகமாக ஒடுமா என்பதும் சந்தேகமே.

யைச் செருமி எச்சிலைத் துப்பினிட்டுச் சொன்னார்,

“அடைய். இது ஆச்சி அம்மா ஸிட் வேலைடா. ஊருக்குள்ள கொள் ணையும் களவும், விபச்சாரமும் மலின்சேனா இய்பிடித்தான். அவள் பாத்துத்துக்கெட்கமாட்டாள். காவலுக்கு வந்துத்தான். அவள் வாற நேரத்தில் ஆரும் எதிரில் வந்து அம்பிட்டங்களோ.... கதை அரோகராதான்” என்றார்.

அப்போதுதான் மருந்துப் போத்தலோடு கோவிலடியைக் கடந்து போய்க்கொண்டிருந்த கள்ளத் தமிழரா, நின்று தலையைத் தூக்கிப் பூசாரியானை ஒருதரம் முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு வேகமாக நடந்துபோனான். ஊரிலுள்ள தோட்டங்களில் மரக்கறி வகைகளும் மரவள்ளிக் கிழங்கும் களவெடுப்பதில் புகழ்பெற்றவன் கள்ளத் தமிழரா. என்றாலும் அவனது முகத்திலும் பயத்தின் ரேகைகள். நேற்றிரவு அவன் கந்தையின் தோட்டத்து மரவள்ளிக் கிழங்குகளுக்குக் குறி வைத்திருந்தான். நடுச்சாமம் கோணிப் பையுடன் பாதி வழியில் போய்க் கொண்டிருந்தபோதுதான் பாழுப்பு பேன்

முதலில் முதலாம் குறிச்சிப் பக்கமிருந்து இரண்டாம் குறிச்சிப் பக்கமாக ஒடிச்சேக்க கேட்டது. ஆனால் அனைவரும் மாஸ்ர் சொன்னதைப் போலவே இரண்டு தடவைகள் குதிரை ஓடிய சத்தத்தைக் கேட்டிருந்தனர்.

பகலானதும் குழப்பம் அதிகரிக்க கோவிலடி அரசுமரத்தின் கீழ் பெரிய கூட்டம் கூடத் தொங்கியது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க, பேச்சியம்மன் கோவில் பூசாரியார் பொன்னர் மட்டும் கொடுப்புக் குள் ஒரு புன்னகையுடன் தொண்டை

போதுதான் பூசாரியார் பொன்னர் அம் மடுகுந்தனும் சின்னவனும் கையில் சில மனைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

“அம்மன் காவலுக்கு குதிரையில் வெளிக்கிட்டால் இனி நம்மட கதி அதோ கதிதானா?” ஒருகணம் மனது தனுக்குற்றாலும், “படைச் சுமார் படியால்பாதானே” என மனதுக்குள் என்னியவாறு கள்ளத் தம்பிராசா கடந்து போனான்.

மதியமாகியும் எவருக்கும் எதுவுமே தெரியவரவில்லை. மனக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்த பூசாரி பொன்னர்,

“எதுக்கும் ஒருதரம் ஊர் காவல் பண்ணவேணும்” என்றார். அவரின் பரிவாரங்களும் அதற்கு “ஆராம்”போட்டார்.

ஊரில் காகு தெண்டி அடுத்த வெளிக்கிழமையே ஊர் காவல் சடங்கு செய்வதெனத் தீர்மானித்து, கூட்டம் கலைந்து போனது. வழக்கமாக பகுத் தறிவோடு காரிய காரணங்களோடு விஷயங்களுக்கு விளக்கமளிக்கும் நடராசா மாஸ்டர் அன்றைக்கென்று பார்த்து ஒன்றுமே பேசாமல் மெளனமாக இருந்தது அவரது சீடப் பின்னைகளுக்குப் புதிராகவே இருந்தது.

★☆★

யோசித்தபடியே வீடு வந்து சேர்ந்தார் நடராசா மாஸ்டர். முத்தவன் போருட்களோடு மும்முரமாய் ஏதோ வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

“ரெண்டுபேருமாய்ச் சேர்ந்து என்ன செய்மிறியன்?”

“இல்லப்பா. புதுசா வந்த ‘ஸ்போட்ஸ் சேர்’ புது ரேஸ் ஒண்டு சொல்லிக் குடுக்கப் போறாராம். அதுக் குத்தான் ஒரு சாமான் செய்யறன்” முகுந்தன் சொன்னான்.

“ஆ. புது ரேஸ் ஒடப்போறியனோ? சரி சரி. சாப்பிட்டங்களா?”

“நீங்களும் வந்தாப் பிறகுதான் சாப்பிடுவன் எண்டிட்டு இரிக்காணுகள்” என்றாள் மாஸ்டரின் மனைவி.

எல்லோரும் சேர்ந்து சாப்பிட்ட பின்னர் மாஸ்டர் கொஞ்சம் கண்ணயர, முகுந்தன் புது ஸ்போட்ஸ் சேரைப் பார்க்கப் போய்விட்டான்.

★☆★

“டொக் டொக் டொக் டொக்”

நித்திரைக் கண்ணில் மீண்டும் கேட்டது குதிரைக் குளம்பொலி. மாஸ்டர் திடுக்கிட்டுக் கண்ணிலித்தார். அது வும் இந்தப் பகலில் இப்போது கேட்ட குதிரைக் குளம்பொலி ரோட்டிலிருந்தல்ல. நடு வீட்டினுள். அதுவும் ஹோலி விருந்து வந்தது. படாரென எழுந்து விரைந்தார் மாஸ்டர்.

கண்ணுவன் இரண்டு சிரட்டைகளின் கண்ணுக்குள் ஒட்டையேட்டு அதனுடாக நீளான கமிற்றைப் போட்டு முடிச்சுக் கட்டிக்கொண்டு காஸ் விரல்களிடையே கமிற்றை நுழைத்தபடி கமிற்றின் நுனியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டும் கட்டிய சிரட்டையின் மேல் நின்றுகொண்டும் மூத்தவனும், சின்னவனும் நடை பயின்றுகொண்டிருந்தனர். “டொக் டொக் டொக்” அதே குதிரைக் குளம்புச் சத்தம். “இதென்னடா புது விளையாட்டு?”

“புது ‘ஸ்போட்ஸ் சேர்’ சொல்லித்தந்த குதிரையோட்டம். தமிழ்க்கும் ஒண்டு செய்து குடுத்தனான். கிரெண்டிலை ஒடக்குள்ள பெரிய சத்தமில்லப்பா. இங்சு வீட்டுக்குள்ள போட்டு நடந்தாலே சரியா குதிரை ஒடுற சத்தம்பா” மாஸ்டருக்கு ஏதோ புரிந்ததும் புரியாத மாதிரியுமிருந்தது.

“சுரி சரி. வீட்டுக்குள்ள விளையாமல் வெளியில்போய் விளையாடுங்க”.

யாரோ அறிவாளி தன் கைவரிசையைக் காட்டியிருப்பானோ? இல்லாவிட்டால் பூசாரியார் சொன்னதுபோல உண்மையில் பேச்சியம்மன்றானோ?

“அப்பா! உங்களுக்குத் தெரிய மோ? காந்தி மாமாவும் இதப்போல ஒண்டு செய்து வைச்சிருக்கிறார். மாங்காய் ஆய அவரிட வீட்டு போன நேரம் கோடிப்பக்கத்தில் கிடந்ததைக் கண்டான். அவரெண்டால் சிரட்டைய நல்லா

சீலி, துமிபௌஷம் கழுட்டி பள்ளிவெளன்று வைச்சிருக்கிறார்” சின்னவன் யோகன் சொன்னபோது மாஸ்டரின் பகுத்தவியுமண்டைக்குச் சர்ந்துறைத்தது. காந்தியைக் கண்டால் எல்லாம் விளங்கும்.

அவசர அவசரமாக தேவீர்குடித்து, முகத்தைக் கழுவி வெளிக்கிட்டுக் கொண்டு காந்தியைத் தேழிப் புறப் பட்டார் மாஸ்டர். அநேகமாக அவனை அவனது வீட்டில் பிடித்துவிடவும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் அவர் கிளம்பினார். பன்னிக்கூட்டுக்குப் பகுத்து வீடு காந்தியுடையது. கேற்றிடமில் நின்று ஹோட்டைப் புதினம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த காந்தி, மாஸ்டரைக் கண்டுதும் மடித்துக் கட்டியிருந்த சார்த்தை அவிழித்துவிட்டு மரியாதையாகச் சிரித்தான்.

“என்ன காந்தி ஹோட்டைலை? வீட்டிலை ஆராம் இல்லையோ?”

“இல்ல ஜயா. அம்மா கூப்பன் கடைக்குப் போயிருக்காவு. பெத்தாச்சி அங்கால கலங்காட வீட்டுப்பக்கம் போயிர்நாவு”

“உண்ணோடு கொஞ்சம் கதைக் கொனும். வாவன் வளவுக்க போவம்”. கடப்பைத் திறந்துகொண்டு வளவுக்குள் போனதும் மாஸ்டர் கேட்டார். “எங்காலடாப்பா நேற்று அந்தக் குதிரையைப் புடிச்சனீ?”

“காந்தி துணுக்குற்றதை அவனு முகம் காட்டிக் கொடுத்தது.

அவன் சமாளித்துக்கொண்டே, “ஏந்தக் குதிரை ஐயா?” என்றான். மாஸ்டரும் விடுவதாக இல்லை.

“இல்ல கோடிக்குள்ள நீ ஹளிச்சைவச்சிருக்கிற ‘சிரட்டைக்குதிரை?’”

தட்டென்று காலடியில் விழுந்தான் காந்தி.

“ஐயா. உங்களுக்கெப்பிடித் தெரியும்?”

காந்தியின் தோலைப் பிடித்துத் தூக்கிவிட்டார் மாஸ்டர்.

“உங்கு மட்டும்தான் மூனை பிருக்கெண்டு நினைச்சுளியா? ஏன் இந்த பேலை செய்தனீ? ஊரிலை உன் னாலை எவ்வளவு குழப்பமென்று தெரியுமா உங்குக்?”

காந்தி கொஞ்சங்கும் யோசித்தான்.

“ஊருக்குள்ள களவு கூடிப் போச்சையா. அதுவும் தோட்டக்காரரிட பயிர் பச்சையெல்லாத்தையும் கள்ளர் கூட்டம் களவெடுத்துப் போடுதாம்.

அதோ வேறவேற கெட்ட வேலைகளும் நடக்குதாமோயா. இப்படி சாமி பேரைச் சொல்லி ஏதும் செய்தால்தான் பயம்பிடுவா ணுகள். நேந்துப் பாருங்கையா ஒரு தோட்டத்திலைவிருந்தும் ஒரு பிஞ்செண் டாலும் களவு போகல்லையாம். வேற வழி தெரியாமல் இப்படிச் செய்துபோட்டு வெளியில் சொல்லிப் போடாதீங்க ஐயா”

ஒரு காலத்தில் தன்னிடம் படித்த அவனிடம், மாஸ்டர் அதற்குமேல் ஒன்றும் பேசவில்லை. நடராசா மாஸ்டர் வீடு நோக்கித் திரும்பி நடந்தார்.

அடுத்தநாளே ஊர்காவல் சடங்குக்கென பூசாரியார் பொன்னரின் ஆட்கள் வீடு வீடாக காக தெண்டி வந்தபோது எல்லோரையும் விட அதிக தொகையைப் பகுத்தறிவுக் கொள்கைப்பிடிப்புள்ள நடராசா மாஸ்டர் ஏன் கொடுத்தாரென்று மாஸ்டரின் மனைவியும் அவரின் ஸ்டீப் பிள்ளைகளும் இன்றுவரை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காந்திர்ஜூகங்

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம் கூழக்கும் பல்கலைக்கழகம் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு.

சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவெழிலை கோவாகலம் சுவாமி விபுலானந்த மீறுகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடந்த ஜந்து நாள் கலைவீழா

அருள்மணி

மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்தர் இசை நடனக் கல்லூரி என்ன செய்கிறது என்று கேட்பவர்களுக்குப் பதிலளிப்பதற்கென்றே கடந்த 17.12.2008 முதல் 21.12.2008 வரை ஜந்து நாள்கள், வரலாறு காணாத கலைவிழா ஒன்று நடைபெற்றது.

ஒவ்வொரு நாளும் இரு அமர்வகள் - காலை அமர்வு, பிற்பகல் அமர்வு - நிறைவான நிகழ்ச்சிகளுடன் இடம்பெற்றன.

நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் பணிப்பாளர், விரிவுறையாளர்கள், மாணவர்கள் மாணவியர் ஆகியோருடைய அற்பணிப்பான உழைப்பைக் காண முழுந்தது.

நிறைவு நாளன்று பிற்பகல் அமர்வில் மண்பம் நிறுவிவழியிய பணிப்பாளர் தயாரித்த ரீராமகளர் நாட்டிய நாடகம் ஒருமணிநேரம் சபையோரை அப்படியே கட்டிப்போட்டது. பாடசாலைமட்டத்தில் பல்வேறு போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றோருக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. இளம் கலைஞர்கள் ஜவருக்கு ‘விபுலானந்தர் இளம் விருது’கள் வழங்கப்பட்டன. வீரக்குட்டி உதய குமர் (இசை); செல்லத்துரை பிரதிஸ்குமார் (நடனம்); துகெளரீஸ்வரன் (நடகம்); சரவணமுத்து நவேந்திரன் (இலக்கியம்); துரைசாபி நகுலேஸ்வரன் (இலக்கியம்) ஆகிய ஜவருமே விபுலானந்தர் இளம் விருதினைப் பெற்றவர்கள்.

இதன் உச்சமான விபுலானந்தர் உயர் விருது தொல்லியல் சிறப்புப் பட்டதாரியும், வரலாற்று ஆய்வாளருமான செல்வி.க.தங்கேஸ்வரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

வருவாய்

‘தொண்டன்’ (சஞ்சிகை)

தொண்டன் 40வகு ஆண்டு சிறப்பு மலர் (1969 - 2009)

டிசம்பர் 2008 - ஜனவரி 2009

சமய - சமூக - இலக்கிய வெளியீடு

வெளியீடு : சமூகத் தொடர்பு நிலையம் அ.பெளண் - 44, மட்டக்களப்பு.
Tel : 065-2226486
E-mail : scctrabatti@gmail.com

விலை : 50/-

புதியமான நிலையங்களிற்கும் ஒரு சுருக்கமான கங்கோட்டி பொதுத்தலையை முறையை நாளி (17.12.2008)

புதியல் அரசாவு - சுப்பி விழாவுத்துறை சிறையைத் திடிப்பு வழந்து இயாற்றுவதற்கான மின்வாண்டியூப் பட்டஸார் பாதையும். விழாவுத்துறையிலிருந்து அதிகரிக்கப் பயன்வையை அறியுத்தலையிருந்திருக்கின்றனர். மேலுள்ளதிலே, நாதன்வையும் அனுந்ததும் மனமை, மனமைப்போல வார்த்தாத்துறை. அதிகரிக்கப் பயன்படுத்துத் தன் நகதும் தமிழ் வழியிற்கு வரும் என்பதற்கும் ஆன நகதும் தமிழ் வழியிற்கு வருமில்லை. முதலிலே தூப்பிலிருந்து ஆச்சிரியர் - சுப்பி விழாவுத்துறைக்கால் தலைவரும்படையும் - மனிமாலை இனாருளக் கல்லூரி பிரதம அதிரியர் - திரு. சுவந்தசாமரா சந்திரசாந்தன் முதல்வரமுக்கர் (மீழ்கு பாகாணி)

அதைத் தூப்பிலிருந்து "விழாவுத்துறை பட்டஸார்" இனாருளி மேன்மிடு கல்லூரியை து.

திடிப்பு அதிகி உருவாயைக் கீழ்க்குப் பட்டஸார் விழாவுத்துறை பட்டஸார் திடிப்புமீன்ட். அதைத் தூப்பிலிருந்து "அலையெலி பட்டஸார்" இனாருளி மேன்மிடு தூப்பிலிருந்து அழுவதை தூப்பிலிருந்து ஏனென்பது யொன்றால் தூப்பிலிருந்து பிரதம அதிரியர் திரு. சுவந்தசாமரா சந்திரசாந்தன் முதலிலே நிடழ்க்கூன் வருத்தமாகும்.

தலைவரை : திரு. சிச. போகுராண விழிவாய்பாளர், கிழக்குப் பகுதி புதுவைக்கால் கல்வூரியே ஆம்பூக் கூட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துனர்.

(அ) இந்தியப் பேர்முனை (ஆ) கல்வூரிக் கல்வூரைப் போதியூரை

(இ) முனையை அறிமுகப்படுத்துவதன் (ஈ) சிடிப்பு விழிவாய்பாளர் திரு. புதுவைக்கால் இனாருளியைப் போகுராண ஆம்பூக் கூட்டுரை ஆலைக்கு வருஞ்செய்து தூப்பிலிருந்து வழியிற்கு வருகிறோம்.

அரும்பை நாளி (18.12.2008)

இனாருளி நாளி நிடழ்க்கூன் "தீர்மானம்" பாக அவைத்துறை காலை அஸ்ரவில், முதல் நிலையங்களில் வருத்திய இநாருளி தூப்பிலிருந்து பிரதம அதிரியர் மனமைக்கால் வைப்பில் சுப்பிரசேரி - செல்வி.சுவந்தசாமரா சந்திரசாந்தன், விழிவாய்பாளர்.

தூப்பிலிருந்து இநாருளி கச்சேரி - மூலம் மனமைக்கால் இநாருளி

கச்சேரி - தீர்மானிப்பிரசேரி மூலக்கலையை (விழிவாய்பாளர்), இநாருளி கச்சேரி - திருந்திவழிப்பைகூலி வைப்பில்லாபாளர் (விழிவாய்பாளர்)

மூலம் நாளி பீட்டிகள் அப்புவு இளைஞர்களை கொட்டிர்ச்சீலாக அமைத்து இல்லை (மத்தீவு விஷயத் தீவிடல் வழுதாகும் விளை இனாருளி தீர்மானம் மனமைக்கால் மனமைக்கால் கொட்டிர்ச்சீல இளைஞர்களை விஷயமாகக் கொட்டிர்ச்சீலாக இல்லை). செல்வி. சிடிப்பிலை முதலையை (விழிவாய்பாளர்), வைப்பில் இநாருளி கச்சேரி - திருந்திவழிப்பைகூலி வைப்பிலிருந்து இநாருளி கச்சேரி - முதலை அமைக்கப்படுகிறது.

முறைமார் நாளி (19.12.2008)

மார்த்து நாளி மினங்களிக்கால் இதுகூலி பெற்றங்களுக்குப் பதில் விளை அமைத்துவதை ஆகியுள்ள நாளி விழாவாய்பாளர் - விழிவாய்பாளர்களைச் சொல்கின்றியோ முதலையை (விழிவாய்பாளர்), அதிலும் 'விளை பயர்ப்பாவத்' முன் திடிப்பு ஆகிய விளை இத்தனை வருவாய்க்குதிருக்கிறது செல்விலையை (விழிவாய்பாளர்). 'நிடினாட்டி' - நாளி வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்திருக்குமருந்தான (வாருவக விழிவாய்பாளர்). அதுதான் 'மந்தசால்தமிஸ் சங்கமம்' என்ற நாளி தூப்பிலிருந்து இத்தனை வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்திருக்கிற மந்த்தெட்டையை (விழிவாய்பாளர்). அதிலிருந்து 'வார்ஜெஞ்சால் நாளி' - நாளி வார்வையுத்தவர் செல்விலைதாக்காலியை கொரளவின்கால் (விழிவாய்பாளர்). 'புதுகால்தநடவடிக்கை' - வார்வையுத்தவர் மந்தெட்டையை இருப்பதை. வார்வையுத்தவர் நாளியிலையை இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்). அதிலிருந்து 'வார்ஜெஞ்சால் நாளி' - நாளி வார்வையுத்தவர் செல்விலைதாக்காலியை கொரளவின்கால் (விழிவாய்பாளர்). 'புதுகால்தநடவடிக்கை' - வார்வையுத்தவர் மந்தெட்டையை இருப்பதை. வார்வையுத்தவர் நாளியிலையை இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்). அதுதான் 'நீதிக்கை' தூப்பிலிருந்து இநாருளி வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்து இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்). 'நீதிக்கை' தூப்பிலிருந்து இநாருளி வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்து இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்).

பீட்டிகள் நாளி நிடழ்க்கூன் நாளி நாளி விளை இல்லை. 'பீட்டிகள் நாளி' - வைப்பிலைகளுக்கு கொட்டிர்ச்சீலை (விழிவாய்பாளர்). 'நீதிக்கை நடவடிக்கை' செல்விலை அந்தக்கை பொறுத்தாறால் வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்து இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்). 'நீதிக்கை' நடவடிக்கை நாளி வார்வையுத்தவர் தொழில் எடுத்து இருப்பதை (விழிவாய்பாளர்).

இந்த நடன நிலைப்பிள்ளைகள் முனையிலிருந்துதான் அமர்க்க என்ற மாணவின்கீழும் நடவடிக்கை மிகவும் மூலமாக வேண்டும்! என்றால் நடவடிக்கை மூலம் சிறுமீதும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிறது மாணவர்களும் பாணவர் மாணவர்களுமில்லை. மீண்டும் பாணவர்களைத் திரும்ப வாய்வு மிகவும் விரும்புவதும் உண்டு. மாணவர்களுமில்லை. மீண்டும் பாணவர்களைத் திரும்ப வாய்வு மிகவும் விரும்புவதும் உண்டு. மாணவர்களைத் திரும்ப வாய்வு மிகவும் விரும்புவதும் உண்டு.

நாள்தோற் நாள் (20.12.2008)

நான்காம் நாள் நடந்ததுதான் காக இதுக்காம்புக்குத்தான் இல்லை. மாணவ அமர்க்கிற்கூட ஆய்வு, தீவிர அமர்க்க வேண்டும் அமர்வுகள் இருப்பது.

காலை அமர்க்கின் முக்கிய நிழைக்கிணங்.

நன்கொடி காலை அமர்வுகள்

முதலாம் எடுத் - மாணவர்கள்

மாணவினாக் கூற்று - மாணவர்கள் குழுமனை (பிளவுகளைப்பு)

வசந்தக் கூற்று - தீவிராத்திரிப் பலநூதன் குழுமனை

வேள்ளிரா (ஓ) பேரை (கலந்துமுறைப்படவு) - இரண்டாம் எடுத் மாணவர்கள்

மீற்கூட அமர்க்கின் நிழைக்கிணங் :

“தூங்கிண்” நடந்தி - தீவிரவாய்க்கால அமர்வெள்ளு (எந்துமுறையானால்)

“குறிப்பி” நா காம் - ஒர் எடுத் மாணவர்கள்

“அட்டுவை அரங்கு” - நிழைக மாணவர்கள்

இரண்டாம் நிழைக்கிணங் :

வைவைக் குத்து - நீஞ்சும் மாணவர்கள்

கெங்கிமோதக் கூற்று - நிழைக மாணவர்கள்

சுந்தாம் நாள் (21.12.2008)

நிலைப்புதானால் நம் நாள் நிழைக்கிணங் பூஜை விசேஷமாகக் கருவீல்கிறேன்.

அன்றைய மாணவ அமர்வை இருந்துகொண்டப் பிழகல் அதிகவும் பிழகல் 2 மணிக்கு மூர்ப்பாகவே மாரங்களை உடல்மீண்டும் விளையாடும்போது மூர்ப்பாகவே விரும்புவதும்கூட சிறுமையாக வாரித்துவும். மாணவ புதுவையை நீண்ட ஓரோப் புதுவையிலும் வாநிதது அதந்தனை இல்லை எந்தும்பொல அவ்விடங்கள் மேனவர்க்குப் பிளவுடைன் மாணவர்க்கிறது அனுமதித்தான் சு. ஆகவே இடம்பெற்று நிரங்கி உடலங்கள் பிரக்கிவந்ததாலோம்.

கிராமங்களிலிருந்து பண்பிடையார் தீவிராத்திரானதுமைக்கூடிய இல்லைக்காத்தான் மட்டுமேயூய்த்தின் தான் பெய்வையை பண்களையும் மாறாதும் ஏதுமொப்பு விடுதலைத்திற்கிழியுமிகுங்கள் கொத்து கலிர்க்கையும் எல்லாம் ஒன்றிடையிடக் கூடியிடாதார்.

அப்பள்ளிய மிகுந்து ஒரை நிழைக்குமிய மாறாதுமைக்கூடிய உடல்மீண்டும் கலைத்துறை அமிகிருத்துக்கூடிய கயை மிகவும் அமிகிருத்துக்கூடிய மாற்கும் நிழைக்கும் அமிகும் பண்கள் பூஜை விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டார்.

நால் மூர்ப்புத்தில் குறிப்புத்திலோ, பண்பிடையார் தீவிராத்திர மூர்ப்புத்தில் “நீர மகளீர்” நிகழ்ச்சி பல்லோவு நூல் மாணவர்களை உள்ள கீழையுடைய பண்பிடையில் புதுவைத்தின் மூர்ப்புத் தீவிராத்திரின் நிழைக்குமில் பிழிக வழங்கிறோம், விருது வழங்குவது இடம்பெற்றுள்ளது.

போன்றுதிட்ட ஒவ்வொரு அமிகிருதம் முக்கியராஜமுறையின், பிழம் விருத்திகள், ஸ்ரீப் விருத்திகள் பஸி வெந்து சிறாபுத்துக்களையும், ஓல்லாந்து அரசிலிரும் அதிக்கின் முன்வாசலிலிட்டது வேலா வாத்தியத்துத் தாய்ப்பத்திலிருந்து வாய்ப்பு வர்த்தி வேலா வாத்தும் பாதுகாலியாக வரும் அவ்வாறாக.

நம் அவையுடைய பிழம் தானால் இவ்வளவு நிழைக்கைக் கொண்ட மாணவர்கள் பார்க்கிறைய முடிந்து வேண்டியிருப்பதும், காந்த மாணவர்களைப் போல் வேண்டிய அவைபாளை ஒடங்குவது நிபாங்கி பேற்று பிரதாங்காய்க்கூட்டுத் துப் பிழைகளை வழந்தும் என்கிறோம்.

வீரத்துமிழர் வாழ்வில் வில்லிசை

இனுவை ந. கணேசலவிங் கும்

- ♦ விள்லிசை என்பது தமிழர் தம் படியறியக் கலைகளில்
- ♦ மழுந்தமிழ்க் கலைகளில்
- ♦ சிராயியக் கலைகளில்
- ♦ ஸாட்டுப்புறக் கலைகளில் ஒன்றாகும்.

விள்லிசை என்பதனை “வில்லுப் பாட்டு” அல்லது வில், வில் பாட்டு, வில்லு, வில்லடி, வில்லடிப்பாட்டு, வில்ல பிரிவான் பாட்டு என்றெல்லாம் பலவாறாக இங்னும் பொன்ற கலைகளை அடிக்கின்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட மழுந்தமிழ் கலைகளில் சில கலைகளைப் பொதுமக்கள் மாதுகாக்காத காரணத்தினால் அவை நங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இளைப்பாறும் கால வெள்ளத்தில் கரைந்துபோயின். போதும் வில் மணி ஒசைக்கேற்ப பாடி இருப்பினும் வில்லுப்பாட்டுக் கலையை ஏற்கனவே வில்லிசை எழுபிப் பெருங்குடி மக்கள் சிறப்பாகப் போற்றிக் கொடும் பாடல் வீரர்களின் எழுச்சிக்காகவே காத்தமையினால் அழியாது காலத்தை முதலில் தோன்றியிருக்க வேண்டும் பின்னர் வென்று மிஞ்சி புது மெருகுபெற்று அது வீர் வழிபாட்டிற்கும் பயன்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் போர் வெற்றிக்குரிய கொற்றவைத் தெய்வம் தாங்கி நிற்பது வில்லேயாகும். மூலேந்தருள் சேரவின் இலச்சினையும் வில்லேயாகும். வீர மற வரை வில்லேருமூவர் என பெருமைப்பட்டுத்துவர். இவ்வாறாகவே வில்லிசை தோன்றியது எனக் கருத்து நிலவுகின்றது. இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

வில்லுப்பாட்டு தோற்றும் :

பண்ணைய மனிதர்களின் வேட்டுத் தொழிலுக்கும் போர் வீரர்களின் போர்த் தொழிலுக்கும் பயன்பட்ட முக்கியமான கருவிலில் ஆகும்.

வில்லிலே மணி சேர்த்து போர் பல்வேறு கருத்துக்கள் வில்லுப்பாட் செய்தனர் என்பதனைக் கம்பராமாயணம் டின் தோற்றும் பற்றிக் காணப்படும் நிலை

போன்ற காவியங்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். இராமானுடைய வில்மணி ஒலி ஒசைக்கேற்ப யானை முதல் எதிரிகளினுடைய படைகள் வீழ்ந்தன என்பதனைக் கம்பர், “கருமணி நெடியவன் வெஞ்சிலை, கணக்களை கணக்கண எனும் தோறும்” என்று கூறுகின்றார். இங்னும் வெற்றி பெற்ற வீரர்களின் மகிழ்ச்சியால் வில்நாண், வில்மணி ஒலிக் கேற்ப மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடினர். இந்த வில்மணி ஒசை மகிழ்ச்சிக் கூத்தாட்டத் திற்கேற்ப அமைந்திருப்பது கொண்டு வீர் வழிபாட்டிலும் வில்லை இயக்கி ஆடிப்பாடும் மரபு தோன்றியது எனலாம். வேட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மனிதர்களும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இளைப்பாறும் கால வெள்ளத்தில் கரைந்துபோயின். போதும் வில் மணி ஒசைக்கேற்பப் பாடி இருப்பினும் வில்லுப்பாட்டுக் கலையை ஏற்கனவே வில்லிசை எழுபிப் பெருங்குடி மக்கள் சிறப்பாகப் போற்றிக் கொடும் பாடல் வீரர்களின் எழுச்சிக்காகவே காத்தமையினால் அழியாது காலத்தை முதலில் தோன்றியிருக்க வேண்டும் பின்னர் வென்று மிஞ்சி புது மெருகுபெற்று அது வீர் வழிபாட்டிற்கும் பயன்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் போர் வெற்றிக்குரிய கொற்றவைத் தெய்வம் தாங்கி நிற்பது வில்லேயாகும். மூலேந்தருள் சேரவின் இலச்சினையும் வில்லேயாகும். வீர மற வரை வில்லேருமூவர் என பெருமைப்பட்டுத்துவர். இவ்வாறாகவே வில்லிசை தோன்றியது எனக் கருத்து நிலவுகின்றது.

பல்வேறு கருத்துக்கள் வில்லுப்பாட் செய்தனர் என்பதனைக் கம்பராமாயணம் டின் தோற்றும் பற்றிக் காணப்படும் நிலை

யில், வழிவழியாக வில்லுப்பாட்டைக் கையாண்டு வரும் கலைஞர்களிடையே வழங்கும் ஒரு பாடல் இக்கலையின் தோற்றத்திற்கு தெய்வநிலை ஏற்றி அமைதி கொள்ளும் வகையினையும் இங்கு காணலாம்.

“விநாயகர் குடம் போட - வெற்றி வேவெர் வளம் பாட
பார்வதியாள் வில்லைக்க - எவ்கள் யரமசிவன் கைதுகள் கேட்க”

இவ்வாறெல்லாம் கூறப்பெறும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் “விள்ஸர் உமூவர்” ஆகிய வீரர்களின் கதை சொல்லும் ஆர்வம் - அவர்களின் ஆற்றல் என்ப வற்றின் அடிப்படையிலேயே வில்லுப்பாடுக் கலை தோன்றியிருக்கின்றது.

இன்றைய நிலையில் வில்லிசைக் கலையின் அமைப்பும் இவ்வாறான ஜந்தாக்கக் காணப்படுகின்றது.

1. வில் - பிரதான கருவி
  2. விற்கடம் (குடம்)
  3. உடுக்கு
  4. ‘ஆர்மோனியம்’ அல்லது கருதிப் பெட்டி
  5. பின்வரும் தோற்கருவினால் ஒன்று,
    - அ) மிருதங்கம்
    - ஆ) தபோலா
    - இ) டொல்கி
    - ஈ) டோலக்
- வில்லுப்பாட்டுக் குழுவில் பிரதான கதை சொல்பவர் உட்பட ஏழ பேர்கள் கண்ணால் மகிழ்ந்த வீரர்களின் களிப்பு மாத்திரம் இடம்பெறுவர்.

வில்லிசை தோற்றும் பெற்ற காலத் திலிருந்து இவ் வெண்ணிக்கை ஏழாகவே இருப்பதைக் காணுகின்றோம்.

வில்லடித்துக் கதை சொல்பவர் ஆரம்பத்தில் புலவராகவும், பின்னர் தலைவராகவும் இப்போது குருவாகவும் பிரதான பாடகராகவும் வில்லுப்பாட்டின் நாயகனாகவும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

வில்லுப்பாட்டிலே பின்வருவன கவனிக்கப்பாலன, வில்லின் நீளம் மூன்று மீற்றர் ஆகவும் இருப்பதோடு நாணின் கீழ்த் தண்டில் ஆங்காங்கே சதங்கைகள் கட்டப்பட்டிருத்தலும் வேண்டும், கூடவே,

- 1) பாடும் முறை
- 2) பாடும் நேரம்
- 3) பக்கவாத்தியங்கள்
- 4) இசையின் அமைப்பு
- 5) கதைப்பொருள்

என்பனவும் வில்லிசைக் கலையின் சிறப்புக்கு அவசியமாகின்றன. உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வில்லிசைக் கலையில் கூறும் கதைகளின் வகைப்பாடு,

- 1) புராணம் தொடர்பான தெய்வீகக் கதைகள்
- 2) இதிகாசம் தழுவிய கதைகள்
- 3) இலக்கியம் சார்ந்த கதைகள்
- 4) சமுதாயப் பாங்கான கதைகள்
- 5) வரலாற்று வீரர் கதைகள்

வில்லுப்பாட்டுக் கலையின் நூல்களில் களிலும், இசை இன்பத்தினும் உள்ளத் தைப் பறிகொடுக்காதவர்கள் இல்லை என்றாம். எனிமையும் இனிமையும் பொருந்திய இந்நாட்டுப்புறக் கலை தமிழ் கலையின் அழியாத சொத்து.

வில்லுப்பாட்டிலே சொல்லப்படும் கதைகள் வெறும் பொழுதுபோக்குக்காக மட்டுமன்றி, பொதுமக்களிடையே பக்தி, பரோபாரம் காதல், வீரம் முதலிய பெருங்குணங்களை வளர்க்கவும் பயன்படுகின்றன. இதன் மகிழை இவற்றினால் தான் தங்கியுள்ளதை உணரலாம்.

பிரதான பாடகர் (குரு) அதாவது வில்லுப்பாட்டின் நாயகன் வில்லில் அடித்து இசைத்துப் பாடும் போது - கதை சொல்லும் போது அக்கம் பக்கம் இருக்கும் இருவரும் பக்கப்பாட்டினையும் பக்கவுரையையும், நகைச்சவை நயங்களையும் ஆற்றுதல் வேண்டும். ஏனைய நால்வரும் விற்கடமீறாக துணைக் கருவிகளை (பக்கவாத்தியங்களை) இசைத்தல் வேண்டும்.

கதைகளின் கூட்டுறையியு :

வில்லுப்பாட்டுக் கதைகள் பல்வேறு விகையினதாக அமையினும் அவை அனைத்தும் பொதுவானதோர் கட்டமைப்பினைப் பின்பற்றியே உருவாகியிருத்தலைக் காணலாம்.

- 1) காப்பிருத்தம்
- 2) வருபொருள் உரைத்தல்

- 3) குருவடி பாடுதல்
- 4) அவையடக்கம்
- 5) கதைசொல்லல்
- 6) வழிபாடுதல்

சிலவேளைகளில் பின்வரும் கட்டமைப் பிழும் பாடப்படும்.

- 1) கணபதி காப்பு விருத்தப்
- 2) அவையடக்கம்
- 3) கதை சொல்லுதல்
- 4) மங்களம் கூறுதல்

பாத்துவங்கும் கதை யாதொரு இடையூறும் இன்றி இனிது நிறைவூற மேண்டிப் பாடும் பாடலை கற்பு எட்டும் பெரும்பாலும் அது விருத்தமாகவே பாடப்படுகின்றது. பொதுவாக எல்லாக் கதைகளிலும் முதலில் விநாயகர் வணக்கமே காப்பு விருத்தமாகப் பாடப்படுகின்றது. இது பின்வருமாறு அமையும். “தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே - வில்லினில் பாட - வில்லினின்பட வந்தருள்வாய் கணபதியே”

அல்லது “இடுகனமுகமும் ஒரு கொம்பும் அகன்ற மாற்பும் சிறு கண்ணும் யானை போன்ற பெரு வயிறும் பாங்கான புனுங் அழகும் தானே தோன்றி என் உள்ளத்தில் தயவாய் நிற்றும் விநாயகரே நானே உன் பாதும் தொழுதேன் நாவில் உத்பாய் கணபதியே”

சிலர் கதை சொல்லும் போது ‘கணபதியே’ என விளித்து கூடவே,

‘ஆறுமுகனே’, ‘கலைமகளே’, ‘தமிழ்மகளே’ என விளிப்பதும் உண்டு.

“கணபதியே கருகுவன் - எங்கள் கற்கமை முன்னால்வாய் குணபதியே அறுமுகவா - நல்ல முராகு தேர்களை கலைமகளை சர்சோதிய - பாளை கருத்தில் வந்து குழிருப்பாய்

பாடல் அமைப்பு :

நெஞ்காலமாக பாமர மக்களினையே வழங்கி வந்த தெம்மாங்கு, தாலாட்டு, உலக்கைப்பாட்டு, ஓய்யரி நாட்டுப் பாஸ்களை இசை எடுத்திலே பாடல் இசைத்து வில்லில் பாடப்படு வந்தது. கால வளர்ச்சியில் இத்தகைய பாடல்களுக்கிடையே கிளிக் கண்ணி சிங்கு, சுமி, சிருத்தம், மசுடி, மல்லி, சூஜை முதலான அமையும் கீர்த்தனைகள் ஆகிய பா அமைப்புக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

மணிவாசகர் காலத்திலிருந்தே “வில்லுப்பாட்டு” முறையான கலையாகப் பரிணமித்தது என்றாம். இச் செவிவழி இன்பம் அப்போது மக்களினையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. அடியார்க்கு நல்லார் காட்டும் நாட்டுப்புறக் கலைகள் அடங்கியதான் “சிங்குபிழுக்கை” எனது துவங்கும் மேற்கோளில் திருவாசகத் திலே எடுத்தாளப்படும் அம்மானை உந்தியார், சாழல் போன்றவை சாஞ்சாக அமைகின்றன.

- ★ வில்லிசைக் கலையை வளர்த்த தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர்கள் :
- ★ பிச்சைக்குடி (வில்லிசை வேந்தர்)
- ★ என்.எஸ்.கிருஸ்னன் (கலைவாணர்)
- ★ சப்பு ஆறுமுகம் (கவிஞர்)
- ★ என்.எஸ்.கே.கோலப்பன்
- ★ தங்கப்பா
- ★ குலதெய்வம் இராஜகோபால்
- ★ வேலுச்சாமி
- ★ எஸ்.எஸ்.இராஜேந்திரன் (திரைப்பட நடிகர்)
- ★ ரேவல்குளம் தங்கையா
- ★ நெல்லை நாராயணதாஸ்
- ★ மடத்துர் அருணாசலம்
- ★ வீரப்பட்டி சண்முகம்
- ★ கோவை முருகானந்தபாரதி
- ★ காஞ்சிபுரம் பஞ்சாட்சரம்
- ★ முத்து கணேசன்
- ★ மம்சாபரம் பாலுதிராவிடன்

இப்போதும் வில்லிசையைப் பல கலைஞர்கள் வளர்க்கின்றனர். அவர்களின் பெயர் ஸ்பாம் தெரியாதபடியால் இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை.

இதேபோன்று இலங்கையில் வில்லுப்பாட்டுக் கலையை வளர்த்த கலைஞர்களில் திவர்களின் பெயர்கும் அடங்கும்.

- ★ மாஸ்டர் சிவகிங்கம், மட்டக்களப்பு.
- ★ திருப்பங்குடி ஆறுமுகம்.
- ★ (சின் னமனி) வில்லிசை கலாமனி நக்ளஸ்திபிள்ளை

- ★ உடப்புர் பெரிய சோமாஸ்கந்தர் - கலாபூஷணம் - வில்லிசை வேந்தன் சோக்கல்லோ சண்முகம் (தா.சண்முகநாதன்)
- ★ ஸ்ரீதேவி சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் கோயில் திருவிழாக்களிலும், இந்து கலாசார நிறுவனங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் இலக்கிய விழாக்களிலும் தமிழர் பண்டிகை நிறைவேகங்களிலும் மேடையேற்றப்படுகின்றன. இவை போற்றுதற்குரியன.
- ★ வில்லுப்பாட்டுக் கலையின்பால் ஆற்வங்கொண்ட பல்வேறு ஆற்வலர்களும், கலைஞர்களும் மாணவர், மாணவியரும் பாடசாலை ஆசிரியர்களும் ஆங்காங்கே வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பொது மேடைகளிலும் கல்வி நிறுவனங்களின் விழாக்களிலும் நடாத்தி வருதல் போற்றுதற்குரியது.

தமிழர் தம் பாரம்பரிய இக்கலை மினை அழியால் பாதுகாத்து இளைய நலைமுறையினருக்கு ஊடுகடத்தும் வகையிலும் அதன் அருமையையும் பெருமையையும் உணர்த்தும் வகையிலும் கல்வி அலைக்க தமிழ் மொழித்தினர் போட்டிகளில் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியைத் திறந்த போட்டி நிகழ்ச்சியாக அறிமுகப் படுத்தி வருகின்றது. ஆற்வத்தோடு பல பாடசாலை மாணவர்கள் பங்குபற்றுகின்றார்கள். வலயம், மாகாணம், தேசியம் என்ற மட்டத்தில் இப்பொட்டிகள் அனைத்திருக்கின்றன.

கல்வி, கலை, கலாசாரப் பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அதன்படி ஒழுகவும் வகை செய்யும் வகையிலும் மேற்படி நிகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. இதனால் இதன் பேருதிர்காலத்தில் பண்மடங்கு சிறப்பாக அமையும் என்பது தின்னனம்.

புதிய உத்திகளுடன், புதிய கதைகளைப் பாடவும் காலத்திற்கேற்ற கருத் துக்களைப் பரப்பவும் இன்றைய நிலை மில் வில்லுப்பாட்டு இனிமையும் எளி நல்லதோர் கலையாக நாளும் வளர்த்திக்கையும் நிறைந்த சாதனம். பாமர மக்களிலிருந்து படித்தவர்கள் வரை விரும்பிப் பார்க்கவும் கேட்கவும் உரித்தான் கலையாக இது அமைந்துள்ளது.

திரைப்பட, சினிமா மெட்டுக்கள் வில்லுப்பாட்டுக்களில் தாக்கம் செலுத்துவ தினாலும் அது எல்லாவற்றையும் வென்று வரை வாழவேண்டும். அதுவே அனைகாலத்தால் முதன்மை பெறுகின்றது. ■

அளிப்பான வேண்டுகோள்!

சந்தாதாரர்கள் தங்கள் 2009ம் ஆண்டுக்குரிய சந்தாவைச் செலுத்திப் புதுப்பிப்பதுடன் தங்களுக்குத் தெரிந்த லிலக்கிய ஆற்வலர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒருவரையாவது சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவங்கள். அது ‘செங்கந்தி’ கிள் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உரமாக அமையும். 2009ம் ஆண்டுக்குரிய ஆண்டுச்சந்தார ரூ.760/- மட்டுமே.

ஈழங்கலை

கொடுமிபில் வெட்டிடப்பட்டு வருப்பதையென்றால் சிரங்காகாத்தி எவ்வளவு யாவரும் அறிந்து வரும். அவர்கள் வாய்தினங்கால், என்னோடும் திருந்தால் சலங்கது ஒருவது கோடி பேசு கூவத்து ஒருவது.

சிரங்கா வெட்டும் செல்லப்பட்டு ஏற்குறிஞர்க்குமிகூல்; மீண்டும்கொஞ்சமாக பும் செல்லப்பட்டு வரும் ஒருவது.

உத்திரவு எத்தனை கோடி ஆற்பை நாள்மாதிரியில் தனிக்கொண்டு போய் தனிக்கொண்டு தனிக்கொண்டு என்ற பார்த்தலை கூட்டாகவுடன்று விரைவாக தானே என்கிறோம். குறைவாகத் தன்னைப்பம் கூட்டாகவுடன்று சிரங்கா விடக் கேட்கிறோம்.

சிரங்கா கோடுக்கா கோடுக்கா Box File விலூபுள் பூற்றுக்கண்களான சிவதந்தி மின்ஸ்க் கடுகாக்கி கத்தைகள் இருந்தன. அவற்றுள் கறியோட்டுக்கணக்குப் போகும் கடுக்கும்படியும் எதக்கக் குடிசைகள் கொடுக்கின.

துரையின் தேவிலை ஒரு தங்குப் பதுமாம் ஆபாயத் துரை ஒரு அழிபிள்ள சாக்கக் குடிசை தான் வெறிப்பிறவுமிருந்தான். எத்தனைக் கணக்கிறது தான்? "அபெப்பா, ஒரு மூறு கடுக்குப்போகல் கட்கல், அவசரப்பட்டால் கேள்விக்குத்திருக்கிறீர்கள். நான் Selection ஆய்த் திலை உண்ணடியில் ஒரு மக்குப் பேரிலையில் கூட்டு" என்றார். ■

- யாவும் கற்கவேண்டும்கூடு.

கோடுக்குப்

வேல் அழுதன்

விருந்துவதையில் வேல்முட்டுக் குரை "அவர் கோடுக்குப் போக்குவரத்து, பிழுது வாய்க்" என்று கோடுக்குப்போக்கு இட்டிக்கொட்ட காலி வேல்வினால்து.

விருந்துவதையில் வேல்முட்டுப் போக்குவரத்து, பிழுது வாய்க் கோடுக்குப்போக்குவரத்து? வேல்வான் நான் வேல்வுனே இருக்கு" என்ற கோடுக்கு வேல்வான் வேல்வுனே இருக்கு.

தூந்தர வேல்வான் வேல்வுனே இருக்கு வேல்வுனே இருக்கு வேல்வுனே இருக்கு. வேல்வான் வேல்வுனே இருக்கு வேல்வுனே இருக்கு. வேல்வான் வேல்வுனே இருக்கு வேல்வுனே இருக்கு. வேல்வான் வேல்வுனே இருக்கு வேல்வுனே இருக்கு.

"சிரங்கா சிரைக்கூடில் பால்வான், ஒரே பார்வையில் நின்கி

உள்ள என்று கொல்லி ஒரு என்ற ஒரு மூப்பக் கட்டிக் குரிக்கவர், இப்புமிகுமிகு, மதிருபி, மதிரக்கி என்னிடார். முகத்தில் கணக்குப் பிருக்குப் போகல் கட்கல், அவசரப்பட்டால் ஆட்சுக்குத் தன் விழுந்துவிடுவன் போகல் கட்கல்" என்றார். ■

கீலன்யோர் பக்கம்

கிராந்தி கீலன்யோர்க்குவரத்து, கீலன்யோர் அழுப் பேள்ளுவ குவரி : ஜெயங்கிருபி, சௌபா, 'செய்க்குரி' ஆசிரியர், இல.19, சென்னை நகர், மாண்புகளைப்படி.

புது அறிமுகம்

பெயர்	: அந்தாய் வோதுதி-வர் காலி (கு.ஈ.ம்.நாயிக்)
நிறைவேலியார்	: பீருவவான் கந்தி முஹம்மத்
முதலி	: 83/2, பிழுதுக்கால்குடும், பேரூ', பொன்னூல்தெப்பம், பீருவவான்.
நாயகு	: 20
துகைகுமி	: திருவிலை, பேருவக்குப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதறி - B.A. Hous (தமிழ் லிங்க துறை)
கிளக்கியத்துறை	: மல்லிமலை, பாடுகூடி, அப்பிலி, முதலை சஞ்சிகைகளில் இருக்கின்ற கடுக்காலானாயும் அம்-மூலைகாத், உ-வகை உ-நாயக் குறுப்பான இல்லாமல் தீத்தகளில் ஈழகப் பங்குக் கட்டுவதாகவுள்ளது. பாடுகூடி, பாடுகூடி, மாண்புக்குத்தி முதலை இதழ்களில் கல்லெட்டுக்காலானாயும் எழுதியிருக்கின்றோர், மேலூர், மாண்புக்குத்தி கல்லெட்டுக்காலானாயும் எழுதி வருகின்றன. (என் இலாம்பு ஆப்புக்குறிஞ்சு செய்கதறி கணம் கையாத்துக் கருதி என கூறப்படுகின்றன)

மாண்பின் ஓரத்திலீழும்
வாழுவனின் அங்கத்தை
வலமிருப்பதை...
விடி நடவடிக்கை

♦♦♦
கலுபவச்சில்
கடப்படவுமைல் விளையிட
அப்பத் தை இல்லையிட...
குளின் இருங்கு வாயை
♦♦♦

மாற மாய்கள்
மிகிடந்
அங்கு தநுவங்களிட்...
உடல்மை சிரவாய்வானது

♦♦♦
வீரவாய்
புதுவூரில்லை
விளக்கான் புதுவர்த்தியாபு...
வாய்வாய்களும் கூறுவதும் விளக்கான
♦♦♦

குநோவல்காரி

வாய்வினம்
வெல்லெந்தால் வெட்டையைட்...
இடையினம்
நீர்வயல் வரி வைத்தை

♦♦♦
வரிக்க வய்வானின்
ஏர்யங்களை
நூத்தும் புரித்தியைட்...
வெள்ளிர் கல்வீராஜா

♦♦♦
வாறு...! அங்கே...
வாரிக் காமாநாக்கள்
வாய்வாய்கள்
கீர்த்தம்
கடப்பட்சுமிளான்பிரீதுவினான்

வாய்வன குறினி முலுமியங்

■ கெந்றைவத்தை மாணவிட்டோ : மாநப் பிரபுவிடைக்க
வேண்டும் செல்லவேண்டுமெய்க்கிண் அரியுத்தாயும் பருத்
தீங்குவதை மொத்தங்க வெண்கள் உய்கள் பாடவண்டில்
உயிருடிநில் காற்று 3A நீத்தி பெற்று வாழ்வத்தைக்கழு
த்தின் காலை பிரிவுக்குத் தெரிவாயின்னார். “உங்களை
நம்பித்தானே...” எனும் ஜிப்பிருங்கால இவாகு கண்மிப்
யை பிரைமும். இவர் 1888.08.15 அன்று பிறந்தவர். கிழு
காதை, கட்டுரை எழுதுவதில் ஆர்வம் உள்ளவர். இரண்டிற்கில் ஆர்வத்
ஏழைஞ் சொல்ல.

முகவர் : இன்வி.வீஷ்ணுபாரத்தினி அரியுத்தினம்
மாணவிடைகள்டம், காலங்கள் - நீத்தி, வர்த்தகத்துறை, மாநிலங்கள்.

சிறுகளை

- க. விஷ்ணுபாரத்தினி

உள்ளே நம்பந்தானோ...

‘இன்று எட்டியாவது அப்
பாவிடம் இந்த விஷயத்தைக் கூறி
அவருடைய காலத்தைப் பெற
வேணும்’ என என் மாது கிழுப்புப்
வெள்ளிடத் தின்று மட்டுமல்ல, பந்த
நாள்கு நாட்களாகவே என் என்றில்
உதிக்கொண்டிருந்த இயங்கப்பக்கள்
இது

கடகாரத்தைப் பார்க்கிறேன்;
அத்தின்கூட விழியிலுள் மெதுவெழு
வாக மன் ஆலை மேற்கூச என் மா
நியம் ஒரு செரு கலாப்புவிலை இரு
ஞும் சன் நிவாரண மெதுவாகல் யா
ட்ட நெடுஞ்செழுத் தயக்கினால் என்
மீதுபட்க சிறுஞ் சூரு நிமிடத்தின்கு
எழுப்பத்தினாலும் சுல்லாவீ_ இன்று
கூட திருட்டானாக உணர்கிறேன்.

கிள்ள வயதிலிருக்கிற என்கு
ஆம் வாயை வி_ அப்பாவுவக்கான்

மிகவும் பிடிக்கும் அவருக்கும் ஆந்து
பிஸ்னாகள் இருந்தாலும் என் மீது
பாசம் அதிகம்கொள். பட்டாளை செல்
ஒர் காலத்தில் என் கிழுவு காலத்
தொய்க்குக் கருவு மட்டுமள்ளி, என்
காலத்தில் சீவி நீரங்களும் பிரித்து
ஞான்று பிஸ்னாக் பின்னி நிப்பாவு கட்டி
விட்டு, காப்பாடும் வைப்பிடிடுவார். இப்
யெய்கள் அப்பாவிடம் என்கு கிழு வயதி
கிருக்கிற யைம் என்பது இன்னை என்ன
விஷயமானாலும், எது வேண்டுமென்றால்
ஞான்று கேட்குவிடுவேண்டுமென்றால்
இந்த விஷயத்தை அப்பாவிடம் வேட்க
என்கு என்றில் எதரியம் வரவில்லை,
கூட வேய யெந்தால் ஏததால்

எவ்வளப் பெண்களுமே கூடு
கொடி இப்படிப்பான விஷயத்தை அப்
பாவிடம் பிசாவியங்கள். ஆனால்
நான் அப்பாவிடம் சொல்வதாக முடிவு வெடிப்போன்.

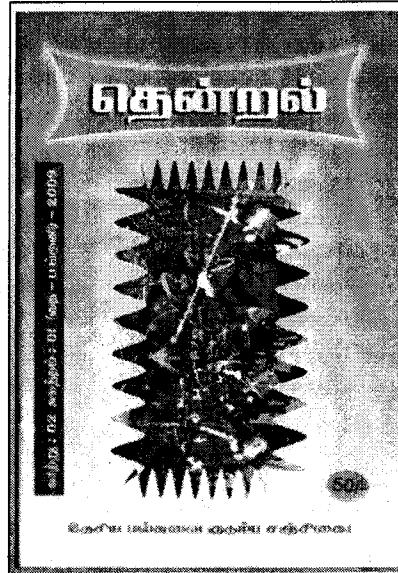
வீட்டில் என் தம்பி, தங்கை பாடசாலைக்குச் சென்றுவிட்டனர் என்பதற்கு அறிகுறியாக அவர்கள் அவரவும் அடங்கிறார்கள். கூடவே அப்பாவும் வருகிறார்.

கிற்று அப்பாவும் வேலைக்குக் கிளம்பி விட்டார் போவிருந்தது. அம்மா வந்து என்னுடம் எதுவும் பேசவில்லை.

பகல் ஒரு மணி ஆயிற்று. இதுவரை அம்மா என்னைச் சாப்பிடக் கோவில்லை. என் கைக்கடிகாரம் மாலை ஆறு மணியைக் காட்டுகிறது. அதை உடைக்கும் வகையில் அப்பா என்னிடம் என் நோட்டமிடுகிறது. இரவு எட்டு மணி ஆக எனக்கு பசிக்களைப்பால் தூக்கம் கண்ணை வாட்டியது. அந்நேரம் என் அறைக்கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டு மெதுவாக எழும்பிப் பார்த்

என் உண்ணாவிரதம் வெற்றி யடைந்துவிட்ட கலிப்பில் நான் எனக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொள்கிறேன். ■

வூரூ

தென்றுவல் (தை-பங்குனி)-2009
தேசிய பல்சலை குழுமப் சஞ்சிகை

ஒசிரியர் : க.கிருபாகரன்

தொடர்பு :
இல.34/1,
பழைய கல்முனை வீதி,
மட்டக்களப்பு.
தொ.பேசி : 077-6983597

விலை : 50/-

ஓரு படைப்பாளனின் மனப் பதவுகள் - ②

■ கவிவலன்

கவிதை என்பது ஒரு உணர்வுப் பரிமாற்றம்.

ஒரு கவிஞர் தனது அயலின் நிகழ்வுகளால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு, தான் உணர்ந்து பெற்ற அனுபவங்களை, அந்த உணர்வு தன்னுள் ஏற்படுத்திய உந்துதலை, தாக்கங்களை பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் முயற்சியே கவிதைப் படைப்பியல். தான் பெற்ற அல்லது தானாறிந்த, தான் உணர்ந்த, இன்பத்தை, துண்பத்தை கிருகினுப்பைப் பிறருக்கும் அறியத்தரும் ஒரு பரிமாற்ற முயற்சியே கவிதை உருவாக்கம்.

இங்கு மொழி ஒரு வழிமட்டுமே. அந்த மொழியினுடைகவே கவிஞர்கள் தனது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றார்கள். அது இதைப்போல, இது அதைப்போல என்று சொல்வதற்கு கவிஞருக்கு உவமை, உருவகங்கள் உதவுகின்றன. இப்படி ஆக்கப்பட்ட படைப்பு, அல்லது ஆக்கம் கேட்பவரால், படிய்வரால் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இது ஒரு பரிமாற்ற முயற்சி.

கடிதம் என்பது செய்திப் பரிமாற்றம். அதுபோல கவிதையென்பது உணர்வுப் பரிமாற்றம். இப்படி நடைபெறுகின்ற பரிமாற்றம் விளங்காத் தன்மையுடையதாக, வெறும் சொற்கவர்களாக அமைந்து விட்டால் அது தனது பிறப்பின் நோக்கத்தை, இலக்கை அடைய முடியாது விழுக்கிறைத்த நீராக, வெற்று முயற்சியாகவே போய்கிடும். “என்னா இந்தாள் சொல்லியிருக்கிறான்” என்று வாசகன் கவிஞரை நிந்திக்கும் ஒரு நிலைமையை கவிஞரே உருவாக்கும் முயற்சியே, அதிமோதாவித்தனமாக புரியாத பாலைகளை, சம்பந்தமில்லாத சங்கதி களைக் கொண்டு கவிதைகளைக் கோர்ப்பது.

இலக்கியம் அல்லது எழுத்தியல், வாசகன் புரிந்துகொள்ளவும், உணர்வை உணர்ந்து கொள்வதற்குமான ஒரு தொடர்பால் முயற்சி.

இதைக் கவிதைப் படைப்பியலார்கள் புரிந்துகொண்டு கருமாற்ற வேண்டியது கட்டாயமாகும், ஏனெனில் கவிதை கலையின் அரசி.

அடித்தால் உறைக்க வேண்டும். கடித்தால் வலிக்க வேண்டும். அதுபோல கவிதையைப் படித்தால் உடல் சிரிக்க வேண்டும். கவிதை விளங்க வேண்டும். புரியவேண்டும். புரிந்துகொள்ள முடியாத சொல்லுக் குகளால் வாசகன் திணநிப்ப போகிறான்.

“பன்ற பலதும் யின்றதனால் ஏதுயன்?

ஒன்றமையா தோகரிக்கென் ரோது”

என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வருகிறது. கவிதை யானை ஈன்ற கன்றாக வருவதே சிறந்த கவிதைப்பணி. சிலுசிலுப்பால் வேலையில்லை, பலகாரம் வேண்டும்.

“மேலை மகலையில் வானம் நடக்குது

காலையும் அட்டை கழக்குதன்னே – நம்ம

ஆனாகள் கள்ளும் கொழுந்தில் தானிந்த

நாடு செழித்துக் கொழிக்குதன்னே!”

—நீலாபாலன்—

“வானம் போல் என்னுள் புத்துனைர்வு சீர்யது

ஓர்கணம்தான்;... மீண்டும் உன்றுக்குதைப் பார்த்தேன் நான்

தார்வீதியில் ஏழும்பும் சந்தமையைப் பார்த்தபழ

நின்றிருந்தாய்,... கேற்றின் சிறு நீக்கலுக்குள்

உன்தோற்றம் என்னை மோதி உலுப்பியதும்....

வானம் போல் என்னுள் புத்துனைர்வு சீர்யது”

—எம்.ஏ.நு.:மான்—

அச்சாக் கவிதைகள், முகத்திலிடித்தாற்போல் விளங்கக்கூடிய நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகள். மேதாவித்தனமில்லை. புரியாத புனைவுகளில்லை, வாசகன் தன்னை அறியாமலோ கவிதையோடு ஒன்றிப்போகக் கூடிய படைப்பு முயற்சி.

மேலே குறிப்பிட்ட கவிதைகளில் ஏதாவது புரிந்துகொள்ள முடியாத சொற்கள் இருக்கின்றதா? அல்லது புதுமையென்னும் பெயரில் இருடித்தனமான வாக்கியங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதா? அப்படி யானால் இதை எழுதிய கவிஞர்தா உணர்வு, அல்லது பரிமாற்றம்

ஒரு சாதாரண வாசகனால் இலகுவில் புரிந்துகொள்ள முடியாது போகுமா?

இல்லை. ஒரு பாமரன்கூட வரித்து, ரசித்து படிக்கக்கூடிய வாரே இக்கவிதைகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி அமைந்தி ருப்பதால் இதை எழுதிய கவிஞரின் எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறுகிறது. எந்தக் கவிஞரும் தன்னுடைய ஆக்கம் பிரார்த்தை ரசனைக்கும் உணர்வு மாற்றத்திற்கும் உந்துகோலாக அமையவேண்டுமென்றே எதிர்பார்க்கிறான்.

ஆக்கும் திறனும், அவனது அறிவுத் திறனும் சேர்ந்து, செய்யப்பட்ட கவிதையை ஒரு சாதாரண வாசகனும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படி கவிதை ஆக்கப்படவேண்டுமென்பதல்லவா அவனது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அதுவெல்லா படைப்பியல். அப்படியில்லாது, எழுதுகிற தனக்கும் புரியாமல், அதைப் படிக்கும் வாசகனுக்கும் புரியாமல், புரிந்துகொள்ள முடியாதவாறு அனில், பல்லி, பிப்பற்றை போன்ற அசிங்கமான வார்த்தைகளையும், அருவருக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகளையும் கவிதையாக்கிக் கொடுப்பதால் அவர் கவிஞராக விலாசிக்கலாம். அவருக்காக சிலபேர் பக்கப்பாட்டும் பாடலாம். ஆனால் காலம் அவர்களை ஊதித்தளிவிடும். இதுதான் உண்மை.

இலக்கியம் என்பது ஒரு தனிமனிதனின் சாதனைத் தொகுதி தான். அதுமட்டுமன்றி, அந்த மனிதன் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உகுத்தவையின் சமிபாட்டு வெளிப்பாடு படைப்பியல் என்பதும் உண்மைதான். ஆழினும் அந்த மனிதனது உணர்வை வெளிய்படுத்த அவன் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள், உவமை, உருவகங்கள் நேர்த்தியில் லாத்தாக அமைவதும் அந்தப் படைப்பின் சிறப்பை ஊனப்படுத்திவிடும்.

கவிதை மாற்றம் பெறவேண்டும். காலத்திற்கும், அந்தந்தக் கால வாழ்க்கைக்கும் ஏற்றவாறு இலக்கியம் மறுவேண்டும். மனிதனிடம் ஏற்படும் மாற்றம்போல, மனிதனால் பெறப்படும் புதிய அனுபவங்களுக்கேற்ப, புத்தறிவு நாட்டம் இலக்கியத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இது மனங்கொள்ளத்தக்கதே. ஆக்க உணர்வுள்ள அனைவருமே இதை மறுக்கமாட்டார்கள். புதுமையை யார்தான் மறுதவிய்யா?

இலக்கியத்தில் மாற்றங்கள், காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்டே வந்திருக் கின்றன. இதை எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்வர்.

காதல், பிரிவு, பொறுமை, பெருந்தன்மை, வீரம், ஈகை, இரக்கம் ஆகிய பல்வேறு உணர்ச்சிகளை கவிதையில் வெளிப்படுத்தும் போது எளிமையான, சிக்கலற்ற, விளங்கும் தன்மையுள்ள உவமை, உருவங்களை அறிமுகம் செய்து கவிதையைச் செம்மைப்படுத்தும் ஆக்க வியலை யார் மறுப்பார்? யார் எதிர்ப்பார்?

“புக்களிலே நானுமொரு
புவாய்த்தான் மறப்பெருத்தேன்
புவாகம் மறந்தாலும்
யொன்விரல்கள் தீண்டலையே
யொன்விரல்கள் தீண்டலையே – நான்
புமாலை ஆக்கலையே!”

அரளிப்பு அழுகிறது என்ற முமேத்தாவினுடைய இந்தக் கவிதையில் எவ்வளவு பெரியதோர் சோகத்தை மிக இலகுவாக வாசகன் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கைபடாத ரோஜாக்களாக இருக்கும் முத்திர்களிகளின் உள்ளக்குமுறை, உணர்வைலையை, மிக எளிதான வார்த்தைகளைக் கொண்டு கவிஞர் உணர்த்திவிடுகிறான். இந்தக் கவிதையிலுள்ள புரிந்துகொள்ளத்தக்க வார்த்தைப் பிரயோகங்களே இந்தக் கவிதையின் சிறப்புக்குக் காரணி.

கவிதையை இலகுபடுத்துகல் என்பதற்கு மேலே குறிப்பிடப் படுவது இந்தக் கவிதைபோதுமானது. எழுதப்படும் கவிதைகள் வெறும் வார்த்தைச் சிலம்பங்களாக டால் வீசுவதால் மட்டும் கவிதையாகிவிடாது. எது சாதாரண வாசகங்கள் புரிந்துகொண்டு அந்தக் கவிதை சம்பவத்தோடு ஒன்றிவிடும் நிலையை ஏற்படுத்துகிறதோ அதுதான் அந்தக் கவிதையின் வெற்றி. அப்படியான கவிதைகளால் மட்டுமே கவிஞர் நினைவுகூடப் படுவான்.

மீண்டும் சந்திப்போம்.....

செங்கத்திரோன் எழுதும்

வினாக்கல்

11 மூன்கொனியும்

(கவிஞர் நீலாவனனின் ‘வேளாண்மை’க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

கால் கழுவுதல்

தாலியைக் கட்டி ஆங்கே
தம்பதி யானோர் வீட்டு
மாலுக்குள் ஏகு முன்னம்
மாப்பிள்ளைத் தோழன் மச்சான்
கால்களைக் கழுவித் தங்க
கணையாழி பெற்றுக்கொள்ள¹
“ஆலாத்தி எங்கே?” என்று
அவசரப்பட்டாள் பெத்தா.

சிறுகுன்றிமணி பதித்தே
செய்ததோர் கொழுக்கட்டை மேல்
எரிகின்ற ஆலாத்தித் தீ
எடுத்தார்கள்! மணம்முடித்தோர்
பெறுகின்ற மலர்ச்சி கண்டு
பெற்றோரும் மகிழ்ச்சியற்றார்.
‘சரி’ என்றாள் பெத்தா மேலும்
சடங்கினைத் தொடரலுற்றாள்!

கலத்தில் போடுதல்

பெட்டையை உள்வீட்டுக்குள்
பெத்தாதான் கூட்டிப் போனாள்!
கட்டிய கணவனுக்கு
கலத்திலே போட என்று.
வட்டியும் சவரக்காலும்
வந்தது; கனகம் ஓடிச்
சட்டிக்குள் கறிகள் ஏழு
தமிர்பழம் கொண்டு வந்தாள்!

பாத்திரம் கொள்ளாமட்டில்
பலகார வகையும் வைத்தாள்.
கோத்திரம் அறிந்து பெண்ணைக்
கொடுத்தனன் அழகிப் போடி!
காத்திருந் தவள்போல் அன்னம்
கையினால் பிசைந்து சோற்றைத்
தீத்தினாள் செல்லன் வாயில்
திசைநாலும் மறந்தான் செல்லன்!

ஊர்ணத் திரண்டிருந்தார்
உறவினர்; வீட்டின் உள்ளே
கார்முகில் குழவாள் அன்னம்
கணவனைக் கலத்தில் ஊட்டப்
பார்வதிப் பெத்தா பார்த்து
'பகிடி' யும் விட்டாள். பின்னர்
“ஆரப்பா! அங்கே? பந்தி
அலுவலைக் கவனி” என்றாள்!

இனசனம் ஒவ்வொன்றாக
இருந்தியே இலையும் போட்டு
அனைவரும் வரிசையாக
அமர்ந்தபின் உறவு கண்டு
மனமெலாம் மகிழ்ச்சி பொங்க
மணப்பெண்ணை ஈன்ற அன்னை
கனகமோ ஓடி ஓடிக்
கல்யாணப் பந்தி வைத்தாள்.

பந்தியை முடித்த பின்னர்
பார்வதிப் பெத்தா கொஞ்சம்
குந்தினாள் இல்லை; உள்ளம்
குதூகலம் கொள்ள, உண்டு
வந்தவர்க்கெல்லாம் முன்னே
வட்டாவை நீட்டி நீட்டி
தந்தனள் மகிழ்ச்சியோடு
தாம்பூலம் தரித்தார் ஊரார்!

கலத்திலே போட்ட பின்னர்
கல்யாணச் சோடி தன்னை
'வளத்துடன் வாழ்க!' என்று
வந்தவர் பரிசும் தந்து
குலக்கொடி அன்னம் - செல்லன்
குடும்பமோ நாளை ஊரில்
நலத்துடன் வாழும் என்னும்
நம்பிக்கை யோடும் போனார்.

கின்னும் விளையும்...

எம்.பி. இசுவல்லை

சொங்கமலை-2

“ஊன்றுகோலுடன் இன்று நான் காட்சி தருவதற்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய சம்பவமே உள்ளது ரகு!”

“எத்தனை கடிதங்கள், தொலை பேசித் தொடர்பாடல்கள் எம்மிருக்கு மிடையில் நடந்திருக்கிறது கணேசா. இப்படி ஒரு சம்பவம் உனக்கு ஏற்பட்டது பற்றி நீ எழுதவுமில்லை, கூற வுமில்லை. இதுதான் நீ காட்டிய நட்பா நண்பனே!” என் உள்ளக் குழு நலைக் கொட்டினேன்.

“அப்படியில்லை ரகு. இப்படியான நிகழ்வுகள் எம் மக்களுக்கு இங்கு சாதாரணமாகவே போய்விட்டது. இது பற்றிக் கூறி உன்னையும் மனச்சங்க தத்துக்கு உள்ளாக்க வேண்டுமே என் றெண்ணித்தான் இதுபற்றி உனக்கு அறிவிக்காது இருந்தேன்”. என் குழு நலைச் சாந்தப்படுத்தினான் கணேசன்.

“சரி, சரி. நடந்த அந்தச் சம்பவத் தைச் சொல்லு” அவசரப்படுத்தினேன்.

“நன்பா! ந் ஊரைவிட்டு யாருக் கும் தெரியாமலேயே இலண்டனுக் குப் போய்விட்டாய். உனது பெற்றோ மட்டுமல்ல, இஸ்லாமிய சகோதரக் ரும் கொழும்புக்குச் சென்றுவிட்டார் | குடும்பங்களும் நிர்க்கத்தியாகி இடம் கள். எங்கள் முதுர்க் கிராமத்திலேயே | பெயர்ந்து காடுகளில் தஞ்சம்புக் ஞேர்ந் பாடசாலை ஆசிரியனாக எனக்கு | தது. குழந்தைகள், வயது முதிந்தோர் வேலையும் அப்போது கிடைத்தது. | கள் பசியாலும் பட்டியாலும் வாடி அப்படியாக ஒரு வருடம் வேலையும் | ஸ்ர. வெசில், மழை எல்லாம் வெறுந் நானுமாகப் போய்க்கொண்டிருந்த | தரையையே படுக்கையாக்கியிருந்த வேளையில் இன விடுதலைக்காகப் | எம்கிராம மக்களைப் பதம்பார்த்தது. போராடுவதாகக் கூறிக்கொண்டு ஊரி | ஒருநாள் பாடசாலைக்குச் செல்வதற் னுள் பல இயக்கங்கள் முளைவிட்டன. | காகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆரம்பத்தில் எமது இஸ்லாமிய சகோ | அந்த வேளையில் துப்பாக்கி வேட தர்களும் அந்த இயக்கங்களுள் சங் | குக்களைத் தீர்த்தவண்ணம் கூட்டம் கமித்திருந்தனர். படிப்படியாக அமை | ஒன்று எங்கள் எல்லைக்குள் புதுந்து தியாகயிருந்த எமது ஊரிலும் அமை | வீடுகளுக்குத் தீ மூட்டுவதாகச் செய்தி தியைக் குழப்பும் விதமாகக் களாவு | பரவியது. பலரும் உயிர் தப்பினால் கள், கொள்ளைச் சம்பவங்கள், பணம் | போதுமென்று வீடுகளை விட்டுவிட்டு வகுலித்தல் இளைஞர்களைப் பலவந்த | வெளியேறிப் பாதுகாப்பான இடம் மாக இயக்கங்களில் சேர்த்தல் போன்ற | தேடி ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். நானும் சம்பவங்கள் தலைதூக்க ஆரம்பித்தன. | செய்வதற்கிறதாது அவர்களுடன் சேர்ந்து இவற்றால் இயக்கங்களுக்கிடையே | ஓடத் தொடங்கினேன். அந்தவேளை மோதல்களும் நிகழ்ந்தன. தமிழ் - யில் துப்பாக்கி வெடிக்கும் சத்தம் கேட்டின்ஶாமிய உறவில் விரிசல் ஏற்படலா | து. எனது முழங்காலில் பின்றுமாக பிற்று. இவை உசச்கக்ட்டத்தை | ஏதோ நூழைவதுபோல் இருந்தது. ஓட அடைந்தபோது ஒற்றுமையாக வாங்குத் தீயவையில்லை. அப்படியே விழுந்து இரு சிறுபான்மை இனக்களும் மோதத் | விட்டேன். காலைப் பார்த்தபோது இரத் தொடங்கின. நாளுக்கு நாள் இதன் | தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. இரத் தீய விளைவுகள் அதிகரிக்கலாயின. | தம் பெருகப் பெருக மயக்கம் வந்தது. இந்தவேளையில்தான் அமைத்தியை | அதற்குப் பின்பு எதுவுமே எனக்கு ஞாப நிலைநாட்டப் பொலிசாரும் இராணு | கத்தில் இல்லை.

வத்தினரும் எமது கிராமத்துள் குவிக் கூப்பட்டனர். சுயநலமிக்கவுர்களும், | கண்விழித்தபோது வைத்தியசா சுய ஆதிக்கம் தேடுபவரும், வக்கிர | வையில் படுக்கையொன்றில் இருப் புத்தி கொண்டவர்களும் இன விரிசலை | பதை உணர்ந்தேன். காலில் கட்டுப் பேலும் வளர்த்தனர். கிராமத்தில் இனக் | போடப்பட்டிருந்தது. உடலினுள் இரத் கலவரம் கோலோச்சியது. இதனால் | தம் பாய்ச்சப்பட்டிருந்தது. சுற்றுமுற்

றும் பார்த்தபோது என்னைப்போல பலர் அங்கு காயம்பட்டு சிகிச்சை பெறுவதைக் கண்டேன்.

என் காலினுள் துப்பாக்கிச் சன்னம் பாய்ந்திருந்ததாகவும், அது வெளியே எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் அங்கிருந்த தாதியிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டேன். அப்போது, இச்சம்பவம் நடந்தவேளையில் கடைக்குச் சென்றி ருந்த எனது தாயின் நினைவு வந் தது. பதறிப்போனேன். அம்மாவுக்கு ஏதாவது நடந்திருக்குமோ என எண்ணி என் மனம் பயப்பட்டது. அதுபற்றி அங்கு விசாரித்தபோது எதுவும் அறியமுடியவில்லை. என் தாயாரின் நினைவு என்னைச் சுற்றி வந்து என்னை பயப்பட்டது. தொடர்பாலும் வளர்ந்தது. வயது முதிர்ந்த என் தாயின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவரின் விருப்பப்படி சொந்தக்காரப் பெண்ணை மனந்துகொண்டேன். ருந்தது.

இரண்டு கிழமைகள் வைத்தியசாலையில் இருக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அவ்வைளையில் எழுந்து மௌலிகை நடக்க முடிந்தது. இருப்பினும் முன்பு மாதிரி உரமாக அக்காலை ஊன்ற முடியவில்லை. வைத்தியசாலையில்

பாரமற்ற உலோகத்தாலான ஊன்று கோல் தந்தார்கள். அதை ஊன்றி ஊன்றியே இனிமேல் நடக்கவேண்டுமாம் என வைத்தியர் கட்டளையிட்டார். அதுதான் இவ் ஊன்றுகோலுக் கும் எனக்குமுரிய தொடர்பாய்ப் போன சம்பவம் நன்பா”. சொல்லி முடித்தான் கணேசன்.

“அப்புறம் அம்மாவுக்கு என்ன நடந்தது?” மீண்டும் கேட்டேன்.

“அகதிமுகாமொன்றில் அம்மா இருப்பதை அறிந்துகொண்டேன். அந்த வேளையில் மீண்டும் எமது இருப்பிடங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. திரும்பி வந்தோம். எனது வீடு பாதிப்பெறுவும் இல்லாமல் இருந்தபோதிலும் பொருட்கள் யாவும் சூறையாடப்பட்டுக் கிடந்தன. மீண்டும் அவ்வித குழப்பம் ஒன்று ஏற்படாவன் ணம் விழிப்பாக இருந்ததால் கிராமம் அமைதியாக இருந்தது. இப்படி தது. பதறிப்போனேன். அம்மாவுக்கு யான காலகட்டத்தில்தான் நீ எழுதிய கடிதம் என்னை வந்தடைந்தது. அப்புறம் தாடான் நமது தொடர்பாலும் வளர்ந்தது. வயது முதிர்ந்த என் தாயின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவரின் விருப்பப்படி சொந்தக்காரப் பெண்ணை மனந்துகொண்டேன்.

வயது முதிர்ந்த தாயும் இயற்கை எய்தியின் எனது இல்லாமய நன்பன் உதவியிடன் கொழும்புப் பாடசாலை ஒன்றிற்கு மாற்றம் பெற்று வந்தேன். இதுற்றி உனக்கு கடிதத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேனே!” என்று கூறி முடித்தான் கணேசன்.

“நன்பா! உனது மனைவி, பிள்ளைகள் யாவரும் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்கள்?” மேலும் வினவினேன்.

“ஊரில்தான் என் மனைவியும் இரு பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். எனது மனைவி வழியினர் பரம்பரைச் செலவுந்தர். அதனால் அவர்கள் சீதனமாகத் தந்த வீடு, வளவு, வயல் இவற்றையொல்லாம் விட்டுவிட்டு அவர்களைக் கொழும்புக்கு அழைத்துவர

முடியாது. அத்துடன் மனைவியினது வயது முதிர்ந்த பெற்றோரும் எங்க ஞடன்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை நாம் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. வயல் செய்யும் பொறுப்பையெல்லாம் எனது மனைவியும் அவளது பெற்றோருமே பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். எனக்கு இரு பெண் குழந்தைகள் உள்ளனர். முத்தவள் பதினேராம் என் மன்னூக்கு வரவேண்டுமென்ற வகுப்பும், இரண்டாவது ஒன்பதாம் ஆதங்கத்தை உள்ளத்தில் அமுக்கி வகுப்பும் படிக்கிறார்கள். மேலும் நான் அமுக்கி எவ்வளவு வேதனையுடன் மாதத்துக்கு ஒருமுறை அல்லது இருந்தேன் என்பது எனக்குத்தான் இரு முறைகள் ஊருக்குச் சென்று புரியும் கணேசா” ஆதங்கத்தை வருவேன். பாடசாலை விடுமுறைக் காலங்களில் ஊருக்குப் போய்விடுவேன்” கணேசன் பதிலளித்தான்.

“உண்மைதான் ரகு! எமது கிராமம் மக்கள் படும் வேதனைகள், கஷ்டங்கள், விபரிதங்கள் சொல்லித் தராதானே கணேசா. குடும்பத்தோடு சந்தவை. அடிக்கடி ஊரில் கலவரங்கதோசமாக இருக்கலாமே. அத்துடன் நூம், இடப்பெயர்வுகளும் வந்துவந்து அலைந்து திரியவேண்டியதுமில்லை நம் கிராமத்து மக்களை அம்மன் தானே” எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன்.

“நீயும் ஊரில் இருந்திருக்கலாம் கள், விபரிதங்கள் சொல்லித் தராதானே கணேசா. குடும்பத்தோடு சந்தவை. அடிக்கடி ஊரில் கலவரங்கதோசமாக இருக்கலாமே. அத்துடன் நூம், இடப்பெயர்வுகளும் வந்துவந்து அலைந்து திரியவேண்டியதுமில்லை நம் கிராமத்து மக்களை அம்மன் தானே” எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன்.

“ரகு! மேலதிகப் படிப்பொன்றை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். அது முடியும் வரைதான் காத்திருக்கிறேன். மேலும் தற்போதைய நிலையில் ஊரில் மீண்டும் குழப்பங்களை உருவாக்கும் நிலைகள் காணப்படுவதாக அறிகி யேன். எதற்கும் இன்னும் ஒருவருடம் எனது படிப்பை முடித்துக்கொள்ள இங்கு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. நன்பன் பதிலளித்தான்.

49 இங்குறை
மாரி 2009

“அதுசரி! ஒருமுறையாவது நம்ம ஊர்ப்பக்கம் வராது இருந்துவிட பாயே. நம்ம மண்வாசனையை மறந்து போனாயே. அப்படி என்ன கோபமோ?” கணேசன் வினாத்தொடுத்தான்.

“ம....ம....” பெருமுச்சவிட்டேன்.

“இருபத்து நான்கு வருடங்களாக உள்ளனர். முத்தவள் பதினேராம் என் மன்னூக்கு வரவேண்டுமென்ற வகுப்பும், இரண்டாவது ஒன்பதாம் ஆதங்கத்தை உள்ளத்தில் அமுக்கி வகுப்பும் படிக்கிறார்கள். மேலும் நான் அமுக்கி எவ்வளவு வேதனையுடன் மாதத்துக்கு ஒருமுறை அல்லது இருந்தேன் என்பது எனக்குத்தான் இரு முறைகள் ஊருக்குச் சென்று புரியும் கணேசா” ஆதங்கத்தை வருவேன். பாடசாலை விடுமுறைக் காலங்களில் ஊருக்குப் போய்விடுவேன்” கணேசன் பதிலளித்தான்.

“உண்மைதான் ரகு! எமது கிராமம் மக்கள் படும் வேதனைகள், கஷ்டங்கள், விபரிதங்கள் சொல்லித் தராதானே கணேசா. குடும்பத்தோடு சந்தவை. அடிக்கடி ஊரில் கலவரங்கதோசமாக இருக்கலாமே. அத்துடன் நூம், இடப்பெயர்வுகளும் வந்துவந்து அலைந்து திரியவேண்டியதுமில்லை நம் கிராமத்து மக்களை அம்மன் தானே” எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன்.

“நீப்பு ஊரில் குடும்பத்தோடு சந்தவை. அடிக்கடி ஊரில் கலவரங்கதோசமாக இருக்கலாமே. அத்துடன் நூம், இடப்பெயர்வுகளும் வந்துவந்து அலைந்து திரியவேண்டியதுமில்லை நம் கிராமத்து மக்களை அம்மன் தானே” எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன்.

“நம்ம இனம் வேதனைகளையும், கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்கவேண்டிய படைக்கப்பட்டது. அல்லது சபிக்கப்

இவ்வளவு காலமும் அவன் பட்ட துயரமெல்லாம் சொற்பு நேரத் திற்குள் மறைந்துபோனதை என் ஸிப் பார்த்தபோது அவனுக்கே ஒசு சரியாக இருந்தது. வாழ்க்கையில் இப்படியே காலமெல்லாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க ஒண்டவன் வழி செய்யமாட்டானா? என்று என்னிப் பார்த்தபோதுதான் காளிக்குட்டிக்கு தன் வீட்டின் நில மையும், மனைவி மக்களின் ஒசை களும், ஏதர்பார்ப்புக்களும் அவன் மனக் கண்ணுக்கு முன்னால் வந்து நின்று அவனை ஒரு உலப்பு உலுப்பி வைத்தன.

“மச்சான், இன்னைக்கு நான் புறந்தநாள் ஷி வரிமும் வெள் ளாப்பில் இருந்து லேசா நோகுது” என்று காலையில் எழுந்ததும் காளிக்குட்டியின் மனைவி சென் பகம் தன் கணவனிடம் சொன்ன தும், அவன் பலமாகச் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பை அவள் கடைக் கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“அப்படியா சென்பகம்! இன்னைக்கே நீ புள்ளையப் பெத்துப் போடு. ரெண்டுபேருமாச் சேந்து புறந்தநாளைக் கொண்டாடுவாம்” என்று விளையாட்டாகச் சொன்ன வன், விரக்தி நிறைந்த தொனியில் “புறந்தநாளாம் புறந்தநாள்! இஞ்சு

சென்பகம், நமக்குப் புறந்த நாளும் இந்தநாளும் எல்லாமே ஒன்று தான்! ம... என்ன செய்யிற, ஏழை களான நம்பட தலைவிதிய ஒண்ட வன் இப்பிடி எழுதிப்போட்டான். பணக்காராக்களுக்குத் தான் சென் பகம் இந்த ஊருலகத்தில் இந்தப் புறந்தநாள் கொண்டாட்டம் சரிப்பட்டு வரும் நாம இதையெல்லாம் நினைச் சீபி பாக்கப்போடா! சரி சரி, அந்த வெத்திலக் கடதாசியக் கொண்டு வா. நேரம் பொயித்து. இன்னைக்கு ஒரும் லீவெடுத்தானுகளோ என்ன வோ தெரியா. இல்லாட்டி வேலயில் வாம ஊட்ட திரும்பித்து வர வேண் டியதுதான். மெய்தான் சென்பகம், உனக்கு வயித்துக்க உராமா நோகிச் செண்டா ஓரிட்டையும் ஒரு விசள முட்டுமுட்டு நான் பொயித்து வாறன்” என்று சொல்லிவிட்டு, காளிக்குட்டி நடையைக் கட்டினான்.

சென்பகம் திஜ்ஞையில் குந்தியிருந்தவாறே அவனை தீரக் கத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

ஊத்தைபடிந்து, ஒட்டை கள் விழுந்திருந்த பென்னியன் காளிக்குட்டியின் மேனியைப் பெரும் பாடுபட்டு மறைத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. கால்பக்கம் கழிந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்த சாறனைத் தூக்கி மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு விசுக்விசுக்கிகன நடந்த

காளிக்குட்டியின் கோலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சென்ப கத்திமுக வாய்விட்டு அவூறவேண்டும் போலிருந்தால்.

மாயுர கோவளிஸ் சுந்திஷயத் தூண்டி, பாக்கியாராவின் கடைக் குப் பக்கத்தால் திரும்புவரை கண் ஸிறை வெட்டாமல் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த சென்பகம் பெருமிச்ச விட்டபாடு எழுந்து சென்று குசினிக்குள் நழைந்துகொண்டாள்.

காகித ஒலைக்கு வேலைக் குப் போகும் சீன்துக்கமியும் முருகுப் பிள்ளையும் புகைவண்டியைப் பிடிக் கும் வேகத்தில் சைக்கிளில் வேக மாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்.

மட்க்களப்பிலிருந்து முகத் துவாரத்துக்கு வந்துபோகும் முத லாவது பஸ் கோயிடவரை சென்று அம்ரதகழி கிராமத்தைத் தாண்டிப் போய்க்கொண்டிருந்தது.

பொன்னுந்துவரையின் கொப் பறா மட்டைகளை ஏற்றிய கரத்தை யும் மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவி லையும் தாண்டி அப்பாலே கடபடு சத்தத்தோடு சென்றுகொண்டிருந்தது.

சீவல் தொழிலாளி சீவக் கொழுந்தும், மீன் வியாபாரி செப்பா லையும் ‘சைக்கிள் ரேஸ்’ ஓடி வரு

வதைப் போல விரைவாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒத்காலையில் தனிமும் காண்கின்ற இந்தக் கொட்டைகளையில்லாம் பார்த்துக் கொண்டே காளிக்குட்டி மட்டக்க ஸ்பு மாநகர சபையை நோக்கி ஒட்டமும் நடையுமாக வழக்கம் போல போய்க்கொண்டிருந்தான்.

அம்ரதகழி கிராமத்தலி ருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் மட்டக்களஸ்பு மாநகர சபைக்கு அவன் என்றுமே பஸ் ஏறிப் போனதாகச் சிரித்திருமே இல்லை.

மழுயோ, வயிலோ எது வானாலும் காளிக்குட்டி நடந்து சென்று நடந்தே வீடு திரும்புவன். இந்த விசுயத்தில் மாத்திரம் அவனை எவருமே அசைக்க முடியாது.

போகவர பஸ் ஸிக் குக் கொடுக்கும் பணத்தை அவன் மதியவேளையில் தேநீர் கடையில் கொடுக்கு அரைவயிற்றை அங்ரா டம் நிரப்பிக் கொள்ளும் சங்கதி யைப் பற்றி திதுவரைக்கும் எவருமே அறிந்ததில்லை.

காளிக்குட்டிக்கு நிரந்தர மான வேலை ஒன்றுமே கிடையாது. அதற்காக அவன் ஓடாத ஓட்டமு மில்லை. பிடிக்காத பெரிய மன்தர களின் கால்களுமில்லை. எங்கு போனாலும், எவரைப் பிடித்தாலும்

“கள்ளுக் ஷோஸிக்காரன் இந்தக் ஷவளிஸ்ருடி” என்று கருத அடிப்பட்டு, அவற்றுக்கு ‘சாண்ஸ்’ இல்லாமல் போய்விட்டது.

இளமையில் தோட்டப் பகு ஸிலிருந்து ஊர் பார்க்கும் ஆசை மில் மட்க்கள்பற்கு வந்து, அமீர் நகழிக் கிராமத்தில் குடியேறிய காலங்களாட்டு இன்று குடியும் குடித் தனமுமாக வாழ்ச்சிற்க நாள்வரைக் கும் எல்லோரும் இவனைக் “கள்ளுக் கோணி” என்றுதான் அழைக்கின் றார்கள். இதை நினைக்குத் தானிக் குட்டி மிகுந்த வேதனைப்பட்டு பலர் டமும் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறான்.

“ஜயா! நானும் இந்த இவங்கைத் தீவிலதான் பொறந்த; நான் மட்டுமில்லை எங்க அப்பா, அம்மா எல்லோரும் இந்த மன்னிலதான் பொறந்தவங்க. நான் கள்ளுக் கோணி இல்லை!” என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் எவருமே காளிக்குட்டியின் பேச்சுக்கு செவிசாய்க்கவே யில்லை. அதனால் எவரையும் எதிர்க்கச் சக்தியில்லாமல் “எவரும் எதையாவது சொல்லிவிட்டுப் போக்கும்” என்று என்னிக்கொண்டு தன்பாட்டில் வாழ்ந்தான்.

வாலினாக இருந்த காலத் தில் வேலிகள் அடைத்து, விற்கு வெட்டிக்கொடுக்குது, மூட்டைகளைச் சுமந்து ஜீவனத்தைக் கொண்டு

நடத்திய காளிக்குட்டிக்கு திருமணம் முடித்து, மீண்டும் பின்னைகளுக்கும் தந்தையான பிறகு இப்படியான தொழில்களில் ஈடுபட்டுமைக்க முடியாமலிருந்தது. அதனால் அவன் அதிக பாரம் தூக்காத உடம்புக்கு நோகாத வேலையியான்றில் சேர ஓடித்திரிந்தான். கடைசில் முனிசிப் பால்டியில் குப்பை சூட்டும் வேலை தான் காளிக்குட்டிக்குக் கைகிகாடுத் தது. அந்த வேலைகூட அவனுக்கு நிரந்தரமானதல்ல.

நிரந்தர ஊழியர்களில் யாரா வது ஒருவர் லீவில் சென்றால் அந்த இடத்திற்கு காளிக்குட்டியை நிறுக்கு வார்கள். எவரும் லீவெடுக்காமல் வேலைக்கு ஒழுங்காக வந்தால் காளிக்குட்டியின் கதி அதோகதி தான். ஆனால் எப்படியாவது ஒரு மாதத்தில் அவனுக்கு பத்துப் பதி மீண்டும் நாட்கள் வேலை கிடைத்து விடும். அதற்காக காளிக்குட்டி தனி மும் காலையில் ஏழுந்து மாநகர சபைக்குப் போகாமல் விடவேமாட்டான். வேலை கிடைக்காத நாட்களில் அவன் முகத்தை மாத்திரமல்ல மனைவி மக்களின் முகங்களைக் கூட்டப் பார்க்கப் பரிதாபமாயிருக்கும்.

அன்றும் வழக்கம் போல காளிக்குட்டி வேலைக்குப் போனான். அவனுடைய நல்லகாலம் அவசமந்து ஜீவனத்தைக் கொண்டு வாழ்ந்து வேலை கிடைத்தது.

நிரந்தரமான ஊழியர்கள் இருவரும் கங்காணிகளைப் போல இருந்துகொண்டு காளிக்குட்டியை மாத்திரம் பஸ் நிலையத்தைச் சுத் தப்படுத்தச் சொல்லிவிட்டு பஸ் நிலையத்திற்குப் பக்கத்தில் நிற்கும் அரசமர நிழலில் வந்து குந்திக் கொண்டார்கள்.

“எப்படியாவது இவன் தெருக்க்களையல்லாம் கூட்டி சுத் தம் செய்துவிட்டு அரசமரத்தடிக்கு வருவான். அவன்வரா வேலை முடியும் நேரமும் சரியாக இருக்கும். அதன் பிறகு மூவருமாக குப்பையை ஏற்றவரும் லொரியில் ஏற்கென்றாடு போகலாம்” என்று ஒருவரும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம் என்று ஒருவரும் சொல்லிக் கொண்டு அந்த மர நிழலிலேயே ஒருக்கணித்துப் படுத்துக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே கள்ளங்கபடம் நினையாத காளிக்குட்டி வேலையை முடித்து விட்டுவந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த இருவரையும் தட்டி எழுப்பினான்.

“கங்காணி தான் வந்து விட்டானோ!” என்று என்னிட திடுக் குற்று விழித்துக் கொண்ட இருவரும், அவர்களின் முன்னால் காளிக்குட்டி சிற்குபடி நிற்பதைக் கண்டு ஆக்திரமடைந்து கண்டுதீயாகத் தட்டிய் தர்த்தார்கள். அன்றைய

வேலை நாள் ஒருபாடாக முடிந்தது.

முனிசிபால்டிக்குப் பக்கத்தீவுந்த பைப்பில் முகம், கைகால் களைக் கழுவிக்கொண்டு தலையைக் குந்து சாறனால் ஈத்தைத் துடைத்துவிட்டு முற்றவளி வீதியால் வேகமாக நடந்துவந்த காளிக்குட்டி வாசிக்காலைக்கு அண்மையில் வந்ததும் மெதுவாக மடியை நீக்கி ஆசையோடு பார்த்தான். அங்கே அவன் பஸ் நிலையத்தைக் கூட்டும்போது குப்பையோடு குப்பையாகக் கிடிந்து பொறுக்கிய நாறு சூபா நோட் மடிக்குள்ளிருந்து அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தது. பைத்திய காரனைப் போல அவனும் அதைப் பார்த்துச் சிரித்தான். பீபோதுழான் அவனுக்கு அவன் மனைவி சென்னபம் காலைக்கு வேலைக்கு வரும் போது சொன்ன வார்த்தைகள் சட்டென நினைவுக்கு வந்தன.

“மச்சான், இன்னைக்கு நான் புந்தநாள்” என்று சொன்ன ஒரும், அவன் வாழ்ச்சைகளில் காணாத நாறு சூபா நோட்டை குப்பையிலே கட்டந்து எடுத்ததும் அவனுக்குப் பெரிய ஒச்சரியத்தையே கொடுத்தது.

“கலியானம் முடிச்சு மீண்டுமிருயன் தலைமுறைக்கும் சொல்லாது அதையே கொடுத்த தர்த்தார்கள். அன்றைய

எதுக்காக எவ்வளம் தீவிரமாக ஒரு செல்லைய மார்க்கீ விளைஞ்சு குச் விளங்கான்? இப்படி நான் வீ.வை ஹோம்க் ஷெல்யாக நடந் ரூப முறையைக் குப்பைங்கள் விட்டது நான் வளர்க்குட்டி.

ஈடு

செல்லைப் பார்சனல்க் கலைக் பிரத்துரை, ஆவரையை குற்றுவரத்துக் காலரிக்குட்டி, வீ.வை நெருவாக்பிரைம் பேயங்குறுவங்களிப் போல ஏதும்பிரத்துப் போப் சிலையாக விளைஞ்சுன்.

எவ்வாறைக் கீண்வெள்க்கு அவன் விழுவும்போல இந்து பண்டு துக்க ஒரு 'காங்கிள் ராஜ்'யை வாங்கிக் குருதியுத்தான் விழுவும். பின்னால் விழுதும்தான் குருதியுத்தான் பகுத்துங்கு அவ்விழுத்தான் விழுவுத்திவையன் ஒரு சீல யார் ஹோஸ்பீ' என்று எவ்விடியோவன்று கவு விழுது வழக்கு பிழிவான்.

அவ்வுடைய எண்ணாய்க் குறு, ஆவரைதாநும் ஒரு மிடித்தில் விழுத்தானாக் கொண்டுக்கொண்டு விழுத்துக்கூ. கலை விழுதுங்கு கண்ணர் குலைப் பார்க் குழித்து அவன் மார்சனா நைக்காய்க், வீ.ந் வாரலை விழுது புரத்துப் பிழிவான்.

அவ்வுடைய மார்க்காரி கங்காமா கீரண்டு வைக்காலையும் குலையிரும், மார்பிழும் குடுத்துப் புவம்பிக்கால்க்குடுத்தான். அவனு வைய புவம்பிலிழுந்து வரிக்குட்டி கூடுத்துக் கிழிவான்.

பிரசுந்தின் பெரு அவன் மைனால் விழுதுவன் விழுப்பு விளைஞ்சுத் தார்வான். காலரிக்குட்டிக்குப் பழும் குழுவி; பாலில் விழுதுக்கூ போவி குங்கு.

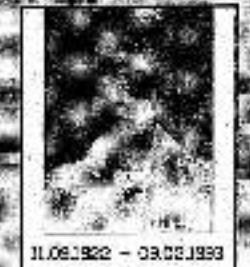
முக்குள்ளிழுந்த கசுப்பை ரூப முறையை எடுத்து விளையாத் தாங்கு விழுப்பான் செல்லைக்கில்

ஈண்நாம் பிழிவுவங்கள் போல் கைபிலிழுந்த செல்லையுக்கு ரூப்பை பிழிவுடு விழுதுக்கூ ஓடு வான் வளர்க்குட்டி. ■

நீதாரி நிலையம்

ஷாக்ரூக் கவிஞர் மு.சௌமிந்தாம்பிள்ளை

- மாட்சைப்புத் தமிழகத்தின் இலக்கிப் புதையிலிருந்து மக்களுக்கு விழுதுவாக இடமிருப்பிடிப் பிழிவா, விழுதுவான் விழுத்தாதாய், மாந்திய் வைக்காலை விழுதுவாக, பொசிரியர் பசுத்திரீசுகாம், கல்வி விழுவாயார் கோ.கீ.கோவைபாலிஸ்ரா, எழுத்தான் செலியன் பேரில்புதையும் வைப் பட்டுவை நீழும்.
- கவிஞர் கோவைக்கும்பிள்ளை அவ்வாறும் மக்குடும் பிழிவுவாக, நடந்த பொலிஸ் தலைவரமாயாக விழுதுபிப் பிழிவுப் பூநுவாக்கு. கூப் கூப்பு ப் பாரியில்.
- கவினாத புளையும் ஆம்மல் தீயல்பாகளை அனுமதிப்பிடியிழுந்த இவ்வாறு கவினாதகள் வீர்க்கரி, சுமுகசி, தீவிகான் முதலிய பத்தினோல்களிலும் பை மாதாந்திரசிலைகள், விசீட மாந்திலியும் வெளிவிழுந்தன. புலம்ப்பானி எபெரியதமிப்பின்னா, பாண்டத் தித்துவான் விச.கந்தாதாய் ஆகிழோரின் உறவினால் தாது தமிழறிவை வளர்த்துக்கொண்டார். அத்தான் மாண்பூர் இராமகிருஷ்ணமிதான் பாடாலையில் தொடக்க ஆக்கிள டைவி ஆகிழோக இருந்த திரு.ஈ.தாரியீம் அவர்கள் இவ்வாக்குத் தேவாப் பழிவியித்தீகோடு, பால்பாட்ட பழிவியிருப்பு விழுதுவாயாக இவ்வாக்கும் ஆழுவாலைப் பிழிவுமியை.
- மாட்சைத்து, நடந்துபை அவ்வாறுமில் மிகுந்த எழுப்பு கோவை, தீவு வை மொட்டி, மூன்போடி, காத்திரீக்கு பாவுக்கரை ஆக்கி அங்கேற்றும் பெய்க்கூடு ஆவாயா, இரும்புவி அவ்வாயா வியாரா இருந்த இவ்வாறு மைத்துவர் கிழுவாயும் ஆவா.
- கவியாகுகள் மாண்பில் கஷ்டுகளைக்கூட்டி, கவியாகுகளின் கவினாதகளை இரைக்கப்பட்டு பாருதல் இலாது தகிச் சிறப்பு, புலம்ப்பானி எபெரியதமிப்பிப் பிழிவா அவ்வியான் விழுது வி.பூநுவுது விழுதுவாக, கவியாகுகளிலையும் கவினாத பாடுவாயா.
- இவர் இயற்றிய ‘அப்பாவாய விழுதுவாக் காவியங்கியானல்’ (1852), ‘இநுமண்டுர் முழுகமானல்’ (1853) ஆகிய நூல்களுடன் இவ்வாறு கவினாதகள் அடிப்பிடி ‘கவி உள்ளாம்’ (1883) என்றும் கவினாத் விழுதுவும் வெளிவிழுதுவானா. கலி உள்ளம் நூல் அவ்வாய் கொஞ்சக்கப்பிழுதாயும் அவின் மனையின் பிழிவிரை வெளிவிழுது.

11.06.1922 - 03.07.1922

- வித்துவ சிரோன்மணி சிக்னேஸயர், பண்டிதமணி சுகணபதியிள்ளை, வித்துவான் ந.கப்பையானின்ஸை, வித்துவான் க.வேந்தனார், பண்டிதர் பொன் கிருஸ்ணபிள்ளை, ஸ்ரீஸ்ரீ சாமிநாதத்தம்பிரான் முதலிய யாழ்ப்பாணத் தமிழகத்தின் அறிஞர்களுடனும் தொடர்புகளைப் பேணியவர்.
- மட்டக்களப்பு கலாசாரப் பேரவை வழங்கிய ‘கவிமணி’, இந்துசமய இந்து கலாசார அமைச்ச வழங்கிய ‘புலவர் திலகம்’ ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றவர்.
- ‘மண்டுருக் கீரையடி மண்ணும் கவிபாடும்’ எனும் தனது கவிதை வரிகளால் மண்டுருக் கிராமத்தின் பெருமையைப் பார்தியச் செய்தவர்.

- சிசங்கந்திரானி.

பக்கத்து வீட்டுக்காரி
கோழிக்குப் போட்டத்தந்த
பீற்ற தேங்காய் பூ
இன்று....
எங்கள் பகல் சோற்றுக்கு
சம்பளங்குது!

☆☆☆

பலைக் குசிலிக்குள்
விறகு அடிப்பில் சமைத்து
தீனமும் அதை
சுத்தப்படுத்தி
அழுகு காணும்
என் தாயின்
அழுகு முகம்.

☆☆☆

எங்கள் வீட்டில் மின்சாரம்
இல்லை.
நிலவின் ஓனியில்
பர்ட்டைக்குப் படிக்க
தயாராகும்
என் தம்பியின்
பாவப்பட்ட முகம்.

☆☆☆

! புரட்டு நூற்று ரையரின் சூரியன் !

நானைக்கு மீன் பிடிக்க
குப்பி விளக்கின்
வெளிச்சத்தில்
பொறுமையுடன் வலை பின்னும்
என் தந்தையின்
கறுத்த மேனி.

☆☆☆

உடைந்த கண்ணாடி துண்டில்
தன் அழகுமூகம்
பார்த்து.... பார்த்து...
சிக்குண்ட தலை முடியை
சீவிக்கொள்கிறார்
என் அக்கா.
அறால்....

சீதனத்துக்குள் சிக்குண்டு
இன்னும்....

கண்ணீர் வடிக்கிறாள்
கண்ணியாக.

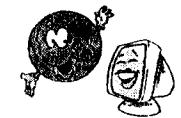
☆☆☆

நாங்கள் ஏழைகள்
எங்கள் கண்ணீரை
துடைத்திதரிய
முன்வருவோர்
யாரோ.....?

நூற்று ரையரின் சூரியன் - ஜி

“சிரி” கதை

(கமார் 25 வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் ஒன்று)

அக்கரைப்பற்றிலிருந்து கல்முனை நோக்கி பயணமாகும் தனியார் வேன் ஒன்று தரிப்பிடத்தில் நின்றிருந்தது. அதில் பயணிகள் ஒன்றும் இரண்டுமாக ஏறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது சுமார் அறுபது வாயு மதிக்கத்தக்க பன் பாய் வியாபாரம் செய்யும் ஆச்சி ஒருகட்டுப் பாயைத் தலையில் சுமந்தபடி வேனின் அருகே வந்து நின்றாள்.

“என்ன ஆச்சி, எங்க போக வேணும்?” என்று கண்ட்டிர் வினவினர்.

“காரைதீவுக்குப் போகவேணும் மனே...!” என்றாள்.

தலையில் சுமையாக இருந்த பாய்க்கட்டினை வாங்கி வேணுக்கு மேலே போட்டுவிட்டு “இறங்கக்குள்ள எடுத்துத்தாறன், உள்ளுக்கு ஏறி இரி ஆச்சி” என்றாள்.

“காரைதீவுச் சந்தியில் என்ன இறக்கிவிட்டிரு மனே...!” எனக் கூறிக்கொண்டு ஆச்சியும் ஏறியிருந்து கொண்டாள்.

சிறிது நேரம் கழித்து மேலும் சில பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு வேன் புறப்பட்டது. சிறிது தூரம் வேன் சென்றிருக்கும். ஆச்சி அமர்ந்திருந்த ஆசனத்தின் நேரேயுள்ள யன்னவின் கண்ணாடி உடைந்திருந்தது. அதனாடே அடிக்கடி வெளியே தலையைவிட்டு மேலும் கீழுமாக எட்டி எட்டிப் பார்த்தபடி வந்தாள். பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் இதனை அவதானித்து “என்ன ஆச்சி எட்டியெட்டிப் பார்க்கிறாய்...!” என வினவினர். அதற்கு “பாய்பாக்கிறன் மனே...!” எனப் பதிலளித்தாள். அதற்கு, “என்ன ஆச்சி, நீ கும்மா இரி ஆச்சி...!” எனக் கூறினர் பக்கத்தில் இருந்தவர்கள்.

சிறிது தூரம் சென்றியின் மீண்டும் எட்டிஎட்டிப் பார்த்தாள். மீண்டும் “என்னாச்சி எட்டிப்பார்க்கிறாய்...!” எனக் கேட்டார். அதற்கும் “பாய்பாக்கிறன் மனே...!” எனப் பதில் கூறினாள் ஆச்சி. ஆச்சியின் புதிலைக் கேட்டு அதிர்ச்சியற்று கண்டக்டரை அழைத்து “இந்த ஆச்சி அடிக்கடி எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறாவு. கேட்டாப் பாய்பாக்கிறன் மனேயென்டு சொல்லுவாவு. பிறகு பாஞ்சி கீஞ்சி செத்துக்கீத்துப் பொயித்தாவென்டா பிரச்சினையாகிப் போகிறும் அந்த மூலைக்குள்ள ஆச்சியைப் பிடிச்சி இருத்தாட்டிலீடு” என்றார்.

அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட ஆச்சி சிரித்துக்கொண்டு “என் பாய்க்கட்டு மேலே கிடக்குது. விழுந்துகிழுந்து போயிருமோ என்ற பயத்திலதான் நான் எட்டிஎட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தன் மக்காள்..!” என்றாள். அதனைக்கேட்டு அனைவரும் விழுந்துவிழுந்து சிரித்தனராம்.

- லோகேஸ்வரி கிருவ்னை முர்த்தி, அக்கரைப்பற்று.

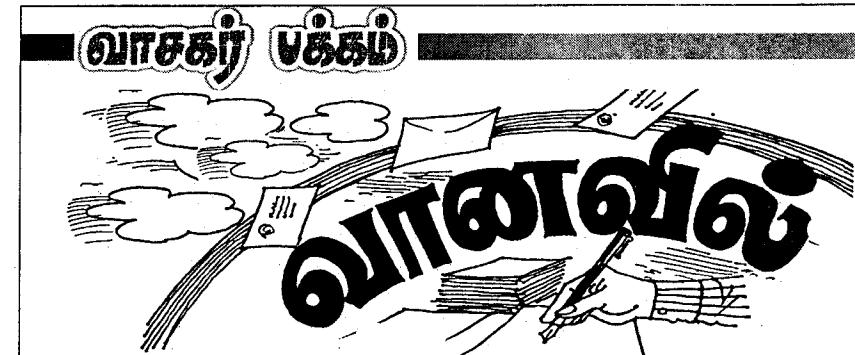
என்ன சின்னத்தம்பி! பெண்ணம் பெரிய ரி-விப் பொட்டியக் கொண்டு போறா? பழுதாப் பொயித்தா? என்ன... சிவராத்திரிக்குப் படம் பாக்கப் போற்றியளா? சோக்கான சிவராத்திரிதான்டா?

விளைவிக்டேஷன்

விடிய விடியப் போடுறெண்டா எத்தின் யடக் கொப்பி வேணும்? அப்பிடியா! மூன்று பட்டதோடும் ராவைக்கு நல்ல முஸ்பாத்திதான் போல.

அது மெய்தான். நீ சொல்றாபப் படம் போடாட்டிச் சனம் வராதுகள்தான். நாலஞ்சி கிழுக்ட்டைகள்தான் கோவில் மண்டபத்துக்குள்ள வந்து குந்திக்கொண்டு இருக்கும்கள். படமெண்டாக் கானும் கோவில் வீதியெல்லாம் தீத்தக்கரமாதிரி பொட்டடைகளும், கடுவன்களும், ஈசக்கிளபோல வந்திருங்கள்.

உண்மதான். அதுகள்ற அழகு வடிவப் பாக்கிறதுக் கெண்டாலும் சிவபெருமான் குடும்பமே மாறுவேசத்தில் வந்து குந்தினாலும் ஆக்சர்யப்படுறதுக்கில்ல. அந்த நாளையில் தாயக்கட்ட உருட்டி பந்தயம் புடிச்சி விளையாடுவாங்க. இன்னொரு பக்கம் அடிக்கடி தண்ணியப் போடுக் கொண்டு கடதாசிக்கூட்டம் அடிப்பாங்க. இப்ப அதெல்லாம் மாந்திப்பொயித்து. திருவிளையாடல், சரஸ்வதி சபதம், கர்ணன் போன்ற படங்களைத் தயார்பணன்னி வெளியிட்டே நம்மை சிவராத்திரிய நம்பித்தானெண்டுற விசயம் இப்பத்தான் நம்மட சனத்துக்குப் புரியது. இன்னொண்டு சின்னத்தம்பி! இந்த அரசாங்கம் சிவராத்திரி அண்டைக்குத்தானே ஸ்வ தருகுது. இது என்னைப் பொறுத்தளவில் பச்சப்பழு சிவராத்திரியண்டு நித்திர முழிச்சவங்க அடுத்த நாள்தானை நித்திர கொள்ளுவாங்க. அதனாடி சிவராத்திரிக்கு அடுத்தநாள்தான் அரசாங்க விடுமுறையாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேணும் சரிசரி. பொயித்து வா. ரஜனி, கமலஹராசன்ட காதல்படமெண்டத்தான் எனக்குப் பிடிக்கும் என்ன இடை மில அப்படியும் ஒரு படம் போடுவயளா? அப்பெண்டா நானும் கட்டாயம் வருவன். அதுதானே! சினிமாப்படமில்லாத சிவராத்திரியும் ஒரு சிவராத்திரியா? - மிறுன்

■ நாடு பூராவுமுள்ள எழுத்தியலாளர்களை உள்வாங்குதல், இளையவர்களின் வரைபுகளை சங்கையாக அரங்கேற்றுதல் என்று ஒரு புதிய இலக்கிய நாகரிகத்தை அறிமுகம் செய்துவருகிறது செங்கத்திரி.

தரமான ஆக்கவிலக்கிய அகழ்வுகளை இனங்கான வேண்டுமெனின் அறிமுகம் செய்துவைக்க வேண்டுமெனின் கட்சி சேர்க்காத அணிக்குக் கூட்டம் சேர்க்காத நங்களது பாணியே சிறந்ததென்று நினைக்கிறேன்.

- N.Poopalaratnam JP, 65, Haddawula, Welimada.

■ ஜப்பசி மாத செங்கத்திரி கிடைக்கப் பெற்றேன். பல்வேறுபட்ட அம்சங்களை தாங்கிவருவது சஞ்சிகையில் சிறப்பாக இருக்கின்றது. கவிஞர்களை, கலைஞர்களை, புத்திஜீவிகளை நீங்கள் அறிமுகப்படுத்தும் விதம் மிக்க பாராட்டத்தக்கதாகவுள்ளது. மேலும் செங்கத்திரி பிரகாசிக்க எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

- கிரா.நல்லையா
கனுதாவனா - 04.

■ செங்கத்திரில் வரும் விடயங்கள் உண்மையில் உங்கள் தேடலின் சிரமங்களை உணர்த்துகின்றது. எங்கெல்லாம் உள்ள எழுத்தாளர்களை எங்கள்முன் கொண்டுவந்து விடுகின்றீர்கள். பாராட்டு!

- வெ.ஜெயநாதன் ஜே.பி.
விட்டது கோவில் வீதி, காரைவி - 07.

■ விளைச்சல் குறுங்காவியம், எங்களையெல்லாம் அறிந்துபோன எங்கள் முதா தையர்களின் இல்லங்களுக்கு அழைத்துப்போய் அவர்களின் கலாசாரம், பண்பாடுகளோடு ஒன்றித்து வாழச் செய்துவிடுகின்றது. படிக்கப் படிக்க இல்லைத்து. இது எல்லோரினாலும் எழுத முடியாது. இதற்கு ஒரு தகுதியும், ஆளுமையும் வேண்டும். இவைகள் உங்களிடத்தில் நிறைய இருப்பதுகண்டு மகிழ்ச்சியளைகின்றேன். எங்கள் மத்தியில் இனி நாட்டாரியல் சாகாது. அது உங்களைப்

போன்றவர்களால் கட்டாயம் வாழும் என்று கூறுவதில், நானும் ஒரு நாட்டாரியல் ஆய்வாளன் என்ற வகையில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

செங்கத்திரி சிறப்பாக வருகிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் மட்டுந்தான் தமிழ் வளர்கிறது என்ற மலட்டுணர்வு அழிக்கப்படல் வேண்டும். நிறைமை எங்கிருந்தாலும் அது மதிக்கப்படல் வேண்டும். பெயருக்காக மட்டும் உண்மைகள் மழுங்கடிக்கப்படல் கூடாது. துணிவோடு செயற்படுகின்கள். உண்மை வெல்லும்.

• அல்லூஜ் எஸ். முத்துமீரான்
நின்தவூர் - 12.

■ செங்கத்திரி வீச்சு இதழ் 9, 10 இரண்டும் ஒரே தட்டையில் என் கையில் தவழக் கிடைத்ததில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அதன் ஒவ்வொரு அம்சங்களும் மிக மிக அருமையிலும் அருமை. அதில் வீச்சு 9 இல் கவிஞர் ‘கலைநாதி’ யின் நெருக்குகள் ஒவ்வொன்றும் கலைப்பட இருந்தது. அதில் தோல்வி, தேடல், நம்பிக்கை போன்றவை திரும்புத் திரும்ப கலைக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

அதேபோல் வீச்சு 10இல் அதிநிப் பக்கத்தில் ‘திரு.சி.சி.வசேகரம் ஐயா’ பற்றி அற்றநூலாளர்கள் முடிந்ததில் மகிழ்ச்சி சுதார்விகாவின் ‘நிராசைகள்’ சிறுக்கதை என் மனதைத் தொட்டுச் சென்றது.

எனக்காக ஒருமுறை, ஏராலும் எழுதுகோலாலும், அரங்கேற்றம் போன்ற கலிதைகள் அருமை. அந்தோடு தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் அழகான கலிதை தரும் ‘பதியதளாவ பாருக்’ அவர்களை கத்திரமுகம் தாங்கிவந்து அவரைப் பற்றிய முழு விபரங்களையும் அறியத்தந்த செங்கத்திரே! என் மனமார்ந்த நன்றிகள் ‘பாட்டெழுதும் பாவலன் கை’ எனும் அவரின் மரபுக்கவிதை மிக நன்றாய் அமைந்திருந்தது.

மரபுக் கலிதை மடிந்துவரும் இக்காலக்கட்டத்தில் மரபுக் கலிதைக்கு உயிர் கொடுத்து அதைத் தவழவிட்டு நடக்கவைத்து அழகுபார்த்திருக்கும் கவிஞர் பதியதளாவ பாருக் அவர்களுக்கு என் நன்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்கும் அதேவேளை, வீச்சு 10 இல் முன் அட்டைப் படமாக அவரின் புகைப்படங்களைச் சுமந்து அவரை மட்டுமல்லாது அவரின் பிறந்த மண்ணுக்கும் பெருமையளிந்த ‘செங்கத்திரே!.....’ உனக்கு என் நன்றிகள்.

- முஸம்மில் - ஜமு

இல.20/1, சுலைமான் மோதினார் லேன், காத்தான்குடி - 05.

■ செங்கத்திரில் பிரகரமாகும் கனதியான, ஆழமான கருத்துக்கள் கொண்ட விடயங்களின் நடுவே மிகத் தரம் குறைந்த சிறுக்கதைகளும், கலிதைகளும் இடம் பெறுகின்றமை மிக வேதனை தருவதாகவுள்ளது. தயவுசெய்து புதியவர்

களுக்கு களம் கொடுக்கிறோம் என்ற நினைப்பில் செங்கத்திரி தரம் குறையாலும் பர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா?

- திருமதி. யோ. யோகேந்த்ரன்
'யோகவாசா' - திருத்கோவில்.

■ செங்கத்திரி வீச்சு 9, 10 கிடைக்கப் பெற்றேன். “இலக்கியம் படைப்போம், இலட்சியம் காப்போம்” என இலங்கையில் இப்பாட்யோரு இலக்குடன் இதற் கூறுவது கண்டு இன்புறுகின்றேன். இதயத்து நன்றிகள்.

கதிரின் அட்கையைப் பார்த்ததும் அச்சுதுவிட்டேன் அழகாக இருந்தது அகத்தை சுர்த்தது. கவிஞர் பதியதளாவ பாறுக் அவர்களது படங்கள். கூடவே அவர் பற்றிய தகவல்கள். அவர்களுடைய அளவிய ஆற்றல்கள், ஆனாலும்கள் ஆச்சரியப்பட வைத்தன. அறம்காக்கும் கவிஞர் ஒருவனைத் தரம்பார்த்து, நிறன்காட்டியுள்ளீர்கள். தேடல் அருமை. தொடரட்டும் பணி!

மதங்களுக்கு அப்பாலப்பட்டது மனிதனேயும். தங்களது சமதரம் கொள்கையை வரவேற்றின்றேன். காலத்தின் கட்டாயமும் இதுவே. தமிழ் வளர்க்க இலக்கியம் வாழ பாரிய அர்ப்பணிப்புடன் தொண்டாற்றும் உங்களை எத்தனை தட்டை பாராட்டினாலும் தசும். இறைவன் அருள் கிட்ட என் பிரார்த்தனைகள்.

- நில்வானா ஹாதி -
16, கோட்டர் வீதி, - தாலூ நகர்.

■ புலவர்மணி நினைவுச் சிறப்பிதழ் படித்து சிந்தக மகிழ்ந்தேன். அன்னாரிடம் தமிழ் கற்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நான் அவரிடம் தமிழ் கற்கும் போது பொங்கல் திருநாளைப் பற்றி கலிதை எழுதச் சொல்லி வகுப்பிலே கூறினார். நான் கீழேயுள்ள சிறு கலிதையை எழுதி அவரது பாராட்டைப் பெற்றேன்.

உழவர்களில்லாம் உழுதலாம் பயனை

அன்றி ஏடுத்து அடுப்பினில்ட்டு

அழுதாய்ப் பொங்கி அன்புடன் பகிர்ந்து

உண்டு மகிழ்ந்திடும் நன்னாள் இப் பொங்கல் திருநாள்.

அதிகம் பேசமாட்டார். கலிதையைப் படித்துவிட்டு தலையை அசைத்துவிட்டு கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்தார். அவையெல்லாம் புயலிலும், சுனாமியிலும் அழிந்துவிட்டன. ஆனால் அவர் ஊட்டிய தமிழ் அழியவில்லை. அவரது நினைவுகள் அழியவில்லை. இன்றும் கண்டு செல்லும் வழியில் கடுகுன்னாவையைக் கடக்கும் போது அவர் கூறும் வரிகள் நினைவுக்கு வரும்.

“கடுகுன்னாவைக் குகையிருள் போல”

ஜம்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் கேட்ட அவரின் குரல் இன்று கேட்பது போல் என் காதுகளிலே ஓலிக்கும்.

- பாலமின்மடு கருணைவிரத்தினுக்கு முகத்துவாரம், மட்டக்கூப்பு

சுந்தரி!

10.12.2008 அன்று காலமான முத்த சிறுக்கை எழுத்தாளர் துறைநீலன் (சம்புநாதன் தினகரப்பிள்ளை) அவர்களுக்கு 'சொங்கதிரின்' அஞ்சலி!

கலாபுஷணம் திருச்சுநாதன் தினகரப்பிள்ளை அவர்கள் கிழக்கிலங்கையின் புகழ்பூர்வ கிராமங்களுள் ஒன்றான துறை நீலாவணையில் 01.11.1936ல் பிறந்தவர். தந்தை சம்புநாதன் தாய் நாகமணி. இயற்பெயர் மாணிக்கன். பின்பு இந்தப் பெயர் பிடிக்காமல் தினகரப்பிள்ளை என மாற்றிக்கொண்டார். மட்சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் கல்வி பெற்று ஆங்கில மொழி மூலம் எஸ்.எஸ்.சி சித்திபெற்று கல்லூரிக் கல்வி முடிந்ததும் ஆசிரியராக 02.05.1961 இல் சின்னவுத்தை அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலையில் முதல் நியமனம் பெற்றார். பின் மட்க்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயின்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளியேறி - அதிபராகி - கொத்தணி அதிபராகி 01.11.1996 இல் ஒம்புபெற்றார். நாளைமுடு இந்து வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்து 31 வருடங்கள் ஆசிரியராக - அதிபராக கடமையாற்றிய பெருமைக்கவர். ஆசிரியத் தொழில்புரிந்து கொண்டே பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளி வாரிப் பட்ப்பட்ப்பை மேற்கொண்டு கலைமாணிப் (BA) பட்டத்தையும் பெற்றவர். ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சி பெற்று வெளியேறியவுடன் சிறிது காலம் மலைநாட்டிலும் கடமைப்புரிந்த அனுபவமுண்டு. 'துறைநீலன்' என்ற புனை பெயரில் பல சிறுக்கையையும் மற்றும் உருவகக் கதைகள், கட்டுரை, கவி தைகளையும் மூதிப் பரிசுகளும் பெற்றிருந்தார். வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் கல்வி பண்பாட்டிலுவர்கள் அமைச்சினால் இவரது 'பிரியாவிடை' என்ற சிறுக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆனநந் விருது வழங்கி கெளரவிக் கப்பட்டமை இவரது படைப்பாக்கத் திறனுக்குச் சான்று. மட்க்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலை வெளியீடான கலைக்கெல்வி மலரிலும் இவரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 'முன்னேற்றம்' என்ற கையெழுத்துச் சுஞ்சிகையை ஆண்டுக்கு இரு தடவை வெளியிட்டார். ஊரிலே 'மறுமலர்ச்சி மன்றம்' நிறுவி சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களையும் சமைத்து மேடையேற்றினார். சிறந்த காப்புந் தாட்ட வீரான இவர் குத்தச்சஸ்தையிலும் வல்லமைபெற்றவர். இலங்கை அரசின் 'கலாபுக்கணம்' விருது; நாவிதன்வெளி பிரதேச செயலக சாகித்திய விழாவில் கல்விப்பணிக்காக 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருது; துறைநீலா வணை அபிவிருத்தி முன்னேற்ற மையப்படுத்தல் அமைப்பு நடாத்திய பெரு விழாவில் மட்டு அரசாங்க அதிபர் வே.சன்முகம் அவர்களால் வழங்கப்பட்ட 'கலைஞர்' பட்டம் ஆகியவற்றைப் பெற்றவர். தனது வாழ்நாளில் தீண்டா மைக்கு எதிராகவும் சோதிடம் அந்த இறையுமிக்கை என்பவற்றை முழுமொயாக ஏற்றுக்கொள்ளாதவராகவும் சமூக சீர்திருத்தவாதியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தி யவர். நாவிதன்வெளிப் பிரதேச கல்வித் தந்தை என வங்கிக்கப்படும் அளவுக்கு இப்பிரதேசத்தில் அளப்பரிய கல்விப்பணியாற்றியவர். நாவிதன்வெளிப் பிரதேச செயலகப் பிரிவிலுள்ள கல்லூரியாக குடியேற்றக் கிராமங்களின் கல்விவளர்ச்சிக்கு இவர் முக்கிய காரணியாவார். 2004 பாராஞ்சுமற்றப் பொதுத்தேர்தலில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் (திகாமடுல்ல தேர்தல்மாவட்டம்) போட்டியிடவர்.

திருமண சேவை

தங்கள் சமைக்காத நேடல்
மணமக்களா?...

அண்மையில் எடுக்கப்பட்ட கணக்கிக்கூடியின்படி வேல் அமுதனிடம் கையிருப்பு மொத்தம் 1,156 மணமக்களின் கடிதக் கோப்புக்கள். இவற்றுள் Sri Lanka 695 பேர்; UK 211; Australia 57 பேர், Canada 67 பேர், USA 16 பேர், Others 88 பேர்.

கிள்ளும் ஏன் தயக்கம்? 1000

இன்றே சுயதெரிவுறை
முன்னோடி, முத்த, புகழ் பூத்த,
சர்வதேச, சகலருக்குமான,
திருமண ஆற்றுயிசுறுத்துநர்,
தனிநபர் நிறுவநர் குரும்பசிட்டியூர்
மாயைழு வேல் அமுதனைச்
சந்தியுங்கள்.

முகவர் :

B.3.3 மெற்கிறா மாழமனை
(வெள்வத்தை கவல் நிலையத் திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம், 33 மீ ஓழங்கை வழி)

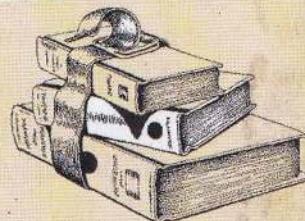
கொழும்பு நேரடித் தொலைபேசி:
2360488, 2360694, 4873929

சுயமான தெருக்குர் சுயதெவி முறையை! மதான்தை மணவாற்குக்குக் கும்பசிட்டியூர் மாயைழு வேல் சிருதனே!

“AKARAM”

❖ Books

❖ Stationers

“Aharam”

82, Bar Road,
Batticaloa.

Tel : 060-2643986

ஈழத்து எழுத்தாளர்களது
நால்கள் யாவும்
இல்லை கிடைக்கப்பட

அகரம்

Sun Printers - 05, Iruthayapuram West, Batticaloa. 065-2222597